

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Index Capitvm Et Dvbiiorm, Quæ in hoc Tomo Septimo continentur.

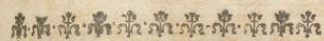
[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

INDEX

CAPITVM ET DVBIORVM,

Quæ in hoc Tomo Septimo
continentur

LIBER LIV.

Ecclesiastica Immunitas. De templorum Immunitate.

SECTIO I.

*De Immunitate Ecclesiæ Receptiores sine
pugna Sententiæ. p. 2.*

- Cap. 1. *VID* sit Ecclesiastica
immunitas, & quid
nomine Ecclesiæ
ad hunc effectum
intelligatur. p. 2.
- Cap. 2. *Quinam* Ecclesiæ immunitate
gaudeant. ibid.
- Cap. 3. *Quinam* Ecclesiæ immunitate
non potiantur. p. 3
- Cap. 4. *De peccato, & poenis* violantium
Ecclesiæ immunitatem. ibid.

SECTIO II.

*Dubia de Templorum immanitate.
pag. 4.*

- C. 5. *Circa* ea quibus Templum
polluitur. p. 4
- D. 1. *An per conjugalem copulam*
polluatur Templum. ibid.
- Escob. & Mend. Theol. Mor. To. VII.*

2. *An actiones* (quibus ecclesiam diximus pollui) sint sacrilegia, si occulte fiant. ibid.
3. *An homicidium, vulneratio, vel feminis effusio, sint sacrilegia* (si in Templo fiant) independenter ab Ecclesiæ prohibitione. p. 5
4. *An concilia, confabulationes, contractus politici, & similia in loco sacro fieri prohibeantur vera, & rigorosa prohibitione.* ibid.
5. *An prohibiti sint in Ecclesia contractus ab Ecclesiasticis celebrati.* p. 6
6. *An loci sacri immunitas ne ad eum confugientes vi, aut dolo extrahantur, sit late explicanda.* ibid.
7. *An præfata communitas ne confugientes ad loca sacra vi extrahantur, interpretatio facienda sit vbi libet iuxta ius Canonicum aut civile.* ibid.
- C. 6. *Circa loca sacra, quæ hæc reuerentia debetur.* ibid.
8. *An ut loco alicui immunitatis reuerentia debeatur, necessarium sit, ut in eo Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum permanens existat,* ibidem.
9. *An ut locus sacre immunitate gaudeat, sit necessarium, ut inibi divina celebrentur.* p. 7
10. *An extendatur loci sacri immunitas ad domum Episcopi, cum ultra quadraginta passus à Templo Cathedrali non distat,* ibidem.
11. *An Cæmeterium, quod ecclesiæ contiguum non est gaudeat immunitate*

6 munitate

Index Capitulorum,

- munitate. ibid.
12. An domus Eminentissimorum Cardinalium gaudeant immunitatis privilegio. p. 8.
 13. An Domus Clericorum, quæ intra 40. Cathedralis ecclesiæ, vel 30. alios passus existunt, fruatur immunitate? ibidem.
 14. An Privilegium immunitatis extenditur ex iure ad tabernaculum Eucharistiæ, & ad sacerdotem Eucharistiam deportantem. ibidem.
 15. An extendatur immunitatis privilegium ad Principis, statuas. pagina 9.
 - Cap. 7. Circa personas quæ huius immunitatis privilegio potiuntur. ibidem.
 16. An interdictus ab ingressu Ecclesiæ fruatur hac immunitate. ibidem.
 17. An excommunicatus excludatur ab immunitatis indulto. ibidem.
 18. An hæreticus in aliis criminibus ab hæresi potiatur templi immunitate. ibidem.
 19. An Infideles, Mauri scilicet Turcæ, &c. gaudeant Immunitate. pagina. 10.
 20. An qui in carcere reclusi, fractis vinculis, ad Ecclesiam aufugiunt, fruatur Immunitate. ibidem.
 21. An si quis data fide custodi iuramento firmata, ad carcerem redeundi, confugiat ad Ecclesiam fruatur immunitate, si carceratio iusta fuit. ibidem.
 22. An Clerici beneficiati, vel in maioribus ordinibus constituti gaudeant immunitate comparatione iudicium suorum in criminibus non exceptis. p. 11.
 23. An servus per respectum ad dominum fruatur immunitate, si in delicto gravi dominus iuramento præfinito dat securitatem. ibidem.
 - Caput 8. Circa casus, in quibus confugienti ad Ecclesiam debita sit immunitas in causis civilibus, & criminalibus. p. 12.
 24. An debitor ad Ecclesiam confugiens, potiatur immunitate. ibidem.
 25. An debitor tributorum possit ab Ecclesia extrahi. ibidem.
 26. An debitor suspectus de fuga, & ad Ecclesiam confugiens, possit inde fuga extrahi, & iudici tradi, ut creditor securus reddatur. ibidem.
 27. An debitoribus fallitis sit immunitas concessa. p. 13.
 28. An diurnus agrorum depopulator exclusus sit ab immunitatis privilegio Gregotij constitutione. ibidem.
 29. An viarum grassator excludatur ab immunitate, si in viis publicis, & frequentatis viatores spoliaret vulneret, vel occidat, sed alibi hæc exerceat? ibidem.
 30. An quodlibet grave delictum in Ecclesia perpetratum priuet reum immunitatis privilegio. pagina. 14.
 31. An simplex fur sit ex consuetudine ab Ecclesiæ immunitate exclusus. ibidem.
 32. An qui ad Ecclesiam armatus confugit: priuatus sit eius immunitate. p. 15.
 33. An homicida, vel mutilator debeat in Ecclesia delinquere sub spe immunitatis, ut immunitate priuari censeatur. p. 15.
 34. An si quis in Ecclesia existens alium extra commorantem sagitta, vel scetopio occidat, priuetur immunitate. ibidem.
 35. An qui existens extra Templum, in eo morantem occidat, immunitate priuetur. p. 16.
 36. An si quis mandat, aliquem in Ecclesia interim, priuatus sit immunitate. ibidem.
 37. An qui vi, aut dolo aliquem in Ecclesia abstrahit, & extra occidit, priuetur immunitate. ibidem.
 38. An qui mutilat aut occidit prope Ecclesiam inimicum, & mox se ad illam recipit, priuetur immunitate. ibidem.
 39. An ex homicidio, vel mutilatione facta in Templo, priuetur delinquens immunitate quoad alia delicta ante, vel post commissæ. pagina 17.
 40. An qui inimicum suum dormientem,

& Dubiorum.

- mientem, vel alio modo incautum per insidias occidit, excludatur immunitate. *ibid.*
41. An qui proximum suum per industriam occidit, sed non usus fuit, ad id præstandum, insidiis, fruatur immunitate. *ibid.*
42. An qui per industriam insidiosam proximum vulnerat animo occidendi, tametsi mors non sequatur, priuetur Templi immunitate. *p. 18*
43. An proditorie infidelem interimens, priuetur immunitate. *ibidem.*
44. An reus assassinij spectato iure communi exclusus sit ab Ecclesiæ immunitate. *ibid.*
45. An qui scario promittit, se ei daturum aliquam in uxorem, ut alium occidat: illeque occidit, perpetret crimen assassinij, cui est immunitas denegata. *p. 19*
46. An res, seu pecunia promissa ei, qui patraturus sit crimen debet necessario, esse in magna quantitate, ut assassinus ille sit, immunitateque id eo priuetur. *ibid.*
47. An occidens pretio conductus infidelem committat, assassinij piaculum, cui est immunitas denegata? *ibid.*
48. An si quis accepit pecuniam ad occidendum, sed postmodum non occidit, sed tantum vulneravit, sit assassinus, cui Templi negatur immunitas. *pagina 20.*
49. An Reus læsæ Majestatis in personam ipsiusmet Principis excludatur ab immunitate. *ibidem.*
50. An ratione consuetudinis alij, præter exceptos in iure, casus excipiantur, ab hac immunitate. *ibidem.*
51. An ex identitate rationis excipiantur alij casus ab immunitate. *pag 21.*
52. An raptores virginum sint immunitate privati. *ibid.*
53. An sodomita, spectato iuris rigore, sit ab immunitate exclusus. *ibidem.*
54. An sacrilegio denegetur Templorum immunitas. *ibid.*
55. An periurus quicquid crimine causæ fuit, ut aliquis morte esset damnatus, aliàs non damnandus, priuatur immunitatis indulto? *pagina 22.*
56. An incendiariis negetur Ecclesiæ immunitas. *ibid.*
57. An iudices, alique Ministri violenter extrahentes confugientem ad locum sacrum: ob huiusmodi delictum, priuentur & ipsi immunitate. *ibid.*
58. An fabricantes falsam moneta sint ab immunitate exclusi. *ibidem.*
59. An delinquentibus in criminibus exceptis pro sit immunitas Ecclesiæ quoad alia crimina non excepta. *p. 23.*
- Cap 9 Circa Immunitatis Templorum Effectus. ibid.*
60. An qui blanditiis, ac dolosis verbis inductus a loco sacro exiit, sit ei restituendus, vel capi possit. *ibidem.*
61. An in casibus non exceptis possit Prælati Ecclesiastici facultatem impertire, ut quis ex Ecclesia ad quam ritè confugit, à iudice seculari extrahatur. *ibid.*
62. An delinquens fugiens ad Ecclesiam inibi alligari, vel alia via custodiri possit dum examinatur ab ordinario causam debeat frui immunitate. *p. 24.*
63. An secularis iudex extrahens iniuste ab Ecclesia reum, teneatur ad damnorum restitutionem. *ibid.*
64. An extrahentibus indebitè delinquentes ab Ecclesia possit pœna pecuniaria de iure Canonico imponi. *p. 25.*
65. An extrahentes indebitè reum ab Ecclesia ex constitutione Gregorij incurrant excommunicationem ipso facto. *ibid.*
66. An Episcopus possit ab excommunicatione, quam extrahens iniuste delinquentem à loco sacro contrahit absolvere? *ibid.*
67. An in casibus non exceptis tradendi sint à Clericis iudici seculari delinquentes, recepto prius iuramento de pœnæ corporalis securitate, si repugnent ipsi delinquentes. *p. 26*

Index Capitem,

SECTION I.

De Rerum Ecclesiasticarum Immunitate.
p. 27.

Cap. 1. DE rerum Ecclesiasticarum
immunitate quoad locatio-
nem. pag. 27

C. 2. De bonis Ecclesiasticis immunitate
alienationis gaudentibus. ibidem

C. 3. Circa Ecclesiasticorum immunitatem
in locatione rerum. p. 29

1. An locatio rerum Ecclesiasticarum possit ad
vitam alicuius geri si vero simili con-
iectura putetur, longo tempore non
esse victurum? ibid.

2. An constitutio Extravag. Pauli II. qua
incipit, *Ambitiosa*, præscribens, res
Ecclesiasticas non posse ultra trien-
nium locari, sit ubique recepta. pa-
gina 30,

3. An qui Ecclesiasticas res locat alicui ad
sex, vel novem annos clausula adie-
cta, ut tot sint locationes, quot sunt
triennia, ut transacto primo triennio
pro tunc rem denuo locet procedat,
adversus Extravag. *Ambitiosa*
Constitutionem. ibid.

4. An Ecclesiasticarum possessio, quæ secundo,
vel tertio anno solet fructum redde-
re, possit, & ultra triennium locari
stante Pauli II. constitutione. ibi-
dem.

5. An facta locatio ultra triennium, fir-
ma sit, qua parte triennium compre-
hendit, licet sit infirma, & irrita qua
parte excedit. p. 31

6. An mandatum ad locandum, ultra
triennium possit extendi? ibi-
dem.

7. An fructus, & proventus beneficiati
quorumcumque ipse habet dominium
possit locari in longum tempus, ver-
bi gratia tota suavitata stante extra-
vag. *Ambitiosa*. p. 32

Caput 4. Circa Ecclesiasticorum bono-
rum Immunitatem alienationis. ibi-
dem.

8. Pecunia, quæ ab aliquo destina-
ta est ad emptionem bonorum
stabilium, intelligiturne sub no-
mine boni stabilis non alienandi?
ibidem.

8. Pecunia in banchis camporum

apposita potestne ab Ecclesia
alienari.

9. An reliquæ Sanctorum compre-
hendantur sub bonis mobilibus
pretiosis alienationi non subiectis
ibidem.

10. An legatum Ecclesiasticarum relictum, si
acceptetur, & refundatur in Ec-
clesiæ bonum, non possit alienari:
& Ecclesia vel Monasterium pos-
sit illud non acceptare. ibi-
dem.

11. An si res aliqua pretiosa mobilis
Monasterio relinquatur, poteritne
vendi, & in Religiosorum su-
stentationem, aliosque usus con-
verti. ibid.

12. An iurans bona Ecclesiasticarum non alie-
nare peccet contra iuramentum, si
ea tradat in pignus, vel hypothecam,
vel in feudum, & emphyteusim, aut
in longi temporis locationem. p. 34.

13. Iuravit quis Prælatum se non alie-
naturum vlla Ecclesiasticarum bona, nisi
Pontifici consulto: Hoc iuramen-
tum extenditurne ad quamlibet
alienationem etiam iure permis-
sam. ibid.

14. Conditiones à iure præscriptæ ad
rerum Ecclesiasticarum alienationem ser-
vandam sunt in legato reli-
cto ea clausula, ut quoties Ec-
clesia voluerit illud alienare, &
in proprios usus convertere, non
servata illa solemnitate possit ibi-
dem.

15. An legatum relictum ea condi-
tione, ut nunquam alienetur:
possit servatis solemnitatibus à iu-
re præscriptis alienari. pagi-
na 35.

16. Licitane est permutatio, quæ
fit unius Calicis, verbi gra-
tia huius Ecclesiasticarum pro alio æ-
que pretioso alterius Ecclesiasticarum
ornamento absque prædicta so-
lemnitate. ibid.

LIBER

& Dubiorum.

LIBER LV.

Beneficium, ac Pensio.

SECTIO I.

*De Beneficio ac Pensione, Receptiores
sine pugna Sententia.
pagina 36.*

Caput 1. **VID**, ac quod-
plex Benefi-
cium? ibi-
dem.

2. De modis,
quibus beneficia acquiruntur. pagi-
na 37.
3. Conditiones præscriptas in iure,
ut quis ad beneficium idoneus
censeatur. recensio. p. 38
4. De beneficiorum pluralitate. pagi-
na 39.
5. De beneficiorum Collatoribus.
pag. 40.
6. De his, quibus Beneficia sint confe-
renda. ibid.
7. De modis, quibus Beneficia amittan-
tur. p. 41
8. De Pensione. p. 42

SECTIO II.

*De Beneficio, ac pensione Dubia.
pagina 44.*

Caput 9. **C**irca Beneficiorum Ec-
clesiasticorum natu-
ram, conditiones, & affectus? pagi-
na 44.

Dub. 1. An quælibet prælatura curam
animarum habens comprehenda-
tur, sub nomine dignitatis Episcopa-
lis, ad quam Regularis absque vi-
la dispensatione potest promoueri.
ibidem.

2. An Regularis possit, sine dis-
pensatione eligi ad præfecturam
Ecclesiæ collegialis, quæ curam
animarum non habet? ibid.

Escob. & Mend. Theol. Mor. To. VII.

3. An ad eligendum Religiosum ad
Beneficium curatum in casu ne-
cessitatis, dispensatio necessaria sit.
ibidem.

4. An ad acceptationem summi Pon-
tificatus indigeat Religiosus Præ-
lati licentia. p. 45

5. An Manualia Beneficia ita ad
nutum & voluntatem conferen-
tis reuocari valeant, ut possit id,
sine legitima causa valide geri.
ibidem.

6. An reuocatio Beneficij manualis
possit sine legitima causa licite
fieri, si Prælati promiserit, se
non reuocaturum? ibi-
dem.

7. An beneficium manuale possit
fieri perpetuum, præscriptione,
vel consuetudine? p. 46

8. An conferri possit, capellania cleri-
co minorum Ordinum si fundator
xit, ut Presbytero conferatur? ibi-
dem.

9. An coadiutor teneatur, inferuire pro
coadiuto ex vi coadiutorie assump-
tæ? ibidem.

10. Si absens sit vel infirmus coadiu-
tus, potestne coadiutor choro assi-
stere, vocemque in Capitulo ha-
bere, etiam coadiuto nolente? pa-
gina 47

11. Si coadiutus infirmus sit, vel aliàs
legitimè impeditus, habendane
est, pro præfenti, licet coadiutor
non inferuiat? ibid.

12. Debeturne coadiutori proprietarij
sedes? ibid.

13. An coadiutor habeat ius ascen-
dendi ad superiorem sedem, ita
ut præcedere possit Canonicos
propriarios nouiter ingressos? pag. 48

14. Coadiutor studens, vel legens
in Vniuersitatibus, vel in serui-
tio Episcopi occupatus, vel of-
ficium Inquisitoris exercens, ha-
betur, pro præfenti, ut fru-
ctus, ac distributiones coadiuto
lucretur, ac si personaliter resi-
deret. ibid.

Caput Circa beneficij prouisionem,
& acquisitionem. ibi-
dem.

15. An per electionem antè acce-
ptionem acquirat electus, ius
in beneficium? ibi-
dem.

Index. Capitulū,

16. An valida sit presentatio illius, qui se per litteras, aut procuratorem iustitienti repræsentat. ? pagina 49.
17. In dotatione facta Ecclesiæ edificatæ, & consecratæ acquiri iure, Patronatus. ibid.
18. An iuspatronatus possit præscriptione acquiri, vel consuetudine. ibid.
19. An iuspatronatus hæreditarium transeat ad fideicommissarium, vel usufructuarium vniuersalem. pagina 50.
20. An si quis iuspatronatus vendat contra iuris ordinem, vendat inuulidè. ibid.
21. Casu quo plures patroni existant alicuius Ecclesiæ, potestne vnus alteri iuspatronatus cedere absque Ordinarij consensu. p. 51
22. An spurius, irregularis, aliave inhabilitate affectus, incapax sit iuris patronatus. ibid.
23. An iura patronatus annexi vxoris bonis in dotem datus, transeant in maritum. ibid.
24. An non tantum bis, sed ter, vel quater possit patronus laicus variare in presentatione cumulatiua. ibid.
25. An Patronus, qui iuramentum, vel promissionem non variandi gessit possit variare. p. 52
26. An patronus presentans indignum, priuetur ea vice potestate eligentis. ibidem.
27. Si presentati ad beneficium non æquè digni sint, sed vnus alio notabiliter dignior, teneturne Episcopus, digniorem instituere. pagina 53.
28. Si duo sint à diuersis patronis nominati, nec appareat excessus, Episcopus potestne alium tertium instituere. ibid.
29. An ob peccatum mortale reddatur quis indignus, qui ad beneficium eligatur. ibid.
30. Ex vi institutionis Beneficiorum & spectata eorum natura, debentne sub graui obligatione dignioribus conferri. p. 54
31. Si ante electionem fecit electoribus denunciatum, vt digniorem eligerem, sint minus ex tunc à tali electione appellari, cassandane est talis electio. ibid.
32. Si in Beneficiis parochialibus, quæ per concursum prouidentur, eligitor dignus, omisso digniori, electio estne ipso iure irrita. pagina 55.
33. An eligens dignum, prætermisso digniori, quem eligere tenebatur debeat aliquid digniori ipsi relicto restituere. ibid.
34. Si Antonio digno quidem Beneficium collatum est, quod Petro digniori ex obligatione erat conferendum, teneturne Antonius Beneficium in fauorem Petri resignare. p. 56
35. Cum Pontifex in sex alternatiue concessæ Ordinarij Beneficia vacantia prouidet, teneturne ei iuri concessio derogare. ibid.
36. An Prouisio Beneficiorum, quæ iure deuoluto ad Episcopum pertinent, competat Capitulo Sede vacante. ibid.
37. Potestne Capitulum sede vacante, beneficia permixta prouidere. pagina 57.
38. An Vicarius generalis, cui ab Episcopo commissa est facultas Beneficia conferendi, debeat esse generalis Vicarius non solum in spiritualibus, sed etiam in temporalibus. ibidem.
39. Ex facultate absoluta conferendi Beneficia, quæ ad Episcopum pertinent, potestne Vicarius lectiones, ac presentationes beneficiorum Episcopo competentes facere. pagina 58.
40. An Vicarius possit extra Diocesim potestatem sibi datam ab Episcopo conferendi Beneficia, exercere. ibid.
41. An procurator generaliter constitutus, possit possessionem Beneficij acceptati apprehendere. pagina 59.
- Capit. 11.** Circa formam, & conditiones seruandas in beneficiorum prouisione. ibid.
42. An in electione Beneficij reprobetur qualibet conditio, si Beneficio in sit. ibid.
43. An finito edicti tempore ante finitum examen oppositorum, datur locus subscriptioni, vel oppositioni aliorum in beneficio parochiali. ibidem.
44. Elapso anno designationis examinatorum.

ELSCOB

Theol. M.

Tom. VII.

F. IV

G

& Dubiorum.

- natorum Ecclesiarum parochialium, quam præscribit Concilium, & synodo non celebrata, potestne Episcopus cum Capituli consilio examinatores designare, quibuscum examen legitime celebretur? pagina 60.
45. Cum ad synodalem examinationem designatur in genere Canonicus Magistralis verbi gratia Doctoralis, vel Prior talis Monasterij, aut talis Collegij Rector, intelliguntur in hac assignatione, successores in illis præbendis aut officiis subrogati. *ibid.*
46. Examen factum ab Episcopo cum tribus examinadoribus synodalibus, alio non synodali concurrente, estne irritum. p. 61
47. Valetne examen factum ab examinadoribus synodalibus, qui iuramentum non præstiterunt, suum munus fideliter exequendi? *ibidem.*
48. Debentne examinatores renunciare non solum qui idonei sibi visi fuerint, sed etiam qui inter ipsos digniores existant. *ibid.*
49. Repertis pluribus æquè dignis, potestne Episcopus eligere, quem maluerit, in Beneficiis iure patronatus exemptis. p. 62
50. An legimus oppositor sit in Hispania Canoniatuum Magistralis, & Doctoralis &c. qui graduatus præiuncto riguroso examine in vniuersitatibus Galliarum, Borgiarum, Aragoniarum, incorporetur, & admitatur, in aliqua vniuersitate regni Castellæ, & Legionis. *ibid.*
51. An si quis ante electionem suam votum manifestet, quod secretum esse Pontifex imperat, irrita sit electio tota. p. 63
52. An locum habeant sortes in electione præbendæ affectæ, quando oppositores paria vota habent. *ibidem.*
53. An Canonicus, qui præsens non fuit eligendorum examini, possit in hac electione suffragium impetire. *ibid.*
54. Quando sit deuolutio præbendæ ad superiorem, verbi gratia Archiepiscopum, potestne ipse illam providere, non seruatis eisdem qualitatibus, & oneribus, quibus cum inferior providere tenebatur.

pagina 64.

54. Prælati, cui est facta deuolutio teneantur ex oppositoribus examinatis in tempore semestris ab Ordinario, electionem facere? *ibidem.*

55. Examen pro beneficiis simplicibus estne necessarium, si persona sit nota. *ibid.*

Cap. 12. Circa qualitates ad Beneficia ex parte suscipientium requisitas. p. 65.

56. An filius natus ex parentibus solutis voto simplici castitatis ligatis, censendus sit spurius. *ibid.*

57. Si coniuges ex communi consensu votum castitatis emiserint, & illo non obstante, filium procreassent, illene est illegitimus & spurius. *ibidem.*

58. An Filij expositi, quorum parentes ignorantur, sint vt legitimi reputati, ad beneficia obtinenda. pagina 66.

59. An pater possit obtinere beneficium in illa ecclesia, in qua filius illegitimo concubitu natus (etiam dispensatus) actu beneficiatus est. *ibidem.*

60. An stante Tridentini decreto, absque dispensatione vlla, possit quis, ad quaslibet ecclesiasticas dignitates inferiores eligi, si vigesimum secundum compleuerit annum. pagina 67.

61. An Aetas viginti duorum annorum requisita sit non solum pro dignitatibus Ecclesiæ Cathedralis, sed & pro Collegiæ ecclesiæ? *ibidem.*

62. An annus vigesimus secundus pro dignitatibus requisitus debeat necessario esse completus? pagina 68.

63. An pro Canoniatu, cui est subdiaconatus annexus, sufficit, quem habere vigesimum annum completum, & inceptum vigesimum primum. *ibid.*

64. Si quis corporis vitio laboret impediende celebrationem poteritne minoribus Ordinibus insigniri, & beneficium simplex recipere? *ibidem.*

65. An defectus probitatis morum ad beneficium requisitus, reddat ipso iure inhabilem, & collationem irritam.

p. 69

66. Si

4

Index Capitum,

66. Si ille, qui tempore collationis Beneficij illiteratus fuit, postea literas discat, & conferens non peccet, illum eligisse: re validaturne pristina collatio. ibid.
67. An illiteratus possit Beneficium simplex, aliquem Canonicatum obtinere. ibid.
68. An ex summi Præfulis dispensatione possit Beneficium prorsus illiterato conferri? p.70.
69. Si quis Beneficiū suscipiat cum animo dubio, seu hæsitans, an susceptor sit Ordinem vel non: vel cū animo conditionato Presbyterium scilicet suscipiendi, nisi sibi aliquid felicius contingat: peccatne cum restituendi obligatione. ibid.
70. Si quis absque animo sacerdotij suscipiendi, Beneficium accepit, & postea mutavit voluntatem, & sacerdotio initiatus est: debetne fructus perceptos eo tempore, quo debita intentione caruit. p.71
71. Recepit quis Beneficium curatum animo promouendi intra annum, sed postea voluntate mutata, promotus non fuit: teneturne fructus eo anno perceptos restituere. ibid.
72. An Recipiens Beneficium simplex absque animo recipiendi Ordinem Sacrum ei annexum: obligatus sit fructus perceptos restituere, nulla expectata sententia. ibidem.
73. An sit peccatum mortale Beneficium simplex accipere animo fruendi eius fructibus aliquo tempore, & postmodum, relinquiendi, transseundo ad conjugalem statum: pagina 72.
74. An coniugatus capax sit Beneficij ex Episcopi dispensatione? ibidem.
75. An bigamus possit ex Episcopi dispensatione Ordines minores, & Beneficium simplex accipere. ibidem.
76. Illegitimus propinquior fundatori, estne eligendus, legitimis relictis, si fundator disposuit, ut consanguineus proximior præferatur. ibid.
- Cap. 13. Circa Beneficiorum onera, & utilitates. p.74
77. An Spectato iure naturali Beneficiatus curam animarum habens si non resideat, teneatur ante ullam sententiam fructus restituere. ibidem.
78. An Episcopus teneatur, aduersus Parochios non residentes remedia, quæ à iure adhibentur, eo ordine tentare, quo sunt ibi præscripta, p.75
79. In citatione personali Clerici non residentis, estne necessarium expectare semestre post terminum citationis ad executionem pænar. ibidem.
80. An Cardinales Episcopi ob assentiam in Romana Curia excusentur à residentia in suis Diocæbus: ibidem.
81. An ad absentiam trium illorum mensium in Episcopis honestandam sufficiat, si fiat animi recreandi causa. p.76.
82. An parochi debeant pro absentia bimestri sibi à Concilio concessa, coram Ordinario concessa legitimam probare. ibid.
83. An si quis absit ex legitima causa à superiore approbata, faciat suos fructus Beneficij, si in scriptis approbationem non habeat. pagina 77.
84. Si Beneficiati culpa contracta sit irregularitas, aut aliud iuris impedimentum quo promoueri ad Ordines non valeat, de quo nequit dispensationem obtinere, privaturne Beneficio. ibidem.
- Caput 14. Circa Beneficiorum vacationem, amissionem, diuisionem, extinctionem, erectionem, unionem p.78.
85. Viginti dies quibus debet resignans Beneficium superuenire à die quo resignationi à superiore approbata præstitit consensum, debentne naturaliter computari. ibid.
86. An minori resignanti Beneficium detur restitutio in integrum. ibidem.
87. An Religioso nouitio interdicitur Beneficij resignatio. pagina 79.
88. An possit etiam seruatis conditionibus à Concilio præscriptis admitti Religiosi nouitij Beneficij resignatio si non habeat unde vivere possit, & si ad illius titulum fuit ordinatus.

E. SCOB

Theol. M.

Tom. VII.

E. IV

& Dubiorum.

- natus. ibid.
89. Si quis procuratorem constituit, ad resignandum beneficium reservatis omnibus fructibus, ipse vero, reservata parte fructuum, vel pensione, resignationem fecit: tenere signatio p.80
90. Si quis mandatum dedit ad resignandum pure, & simpliciter beneficium coram Pontifice, & procurator resignavit reservatis fructibus, vel pensione; validane est resignatio? ibid.
91. An beneficium resignatum vacet in loco, quo resignatio fit per procuratorem? ibid.
92. An resignatio beneficii ex metu cadente in constantem virum facta sit ipso iure irrita. ibid.
93. An resignatio beneficii dolo, seu fraude facta sit ipso iure nulla? p.81.
94. An mutua & reciproca beneficiorum resignationis admissio sit tacita illorum collatio. ibid.
95. Si Vicario concedatur potestas admittendi resignationes beneficiorum ex causa permutationis potestne beneficia ea conferre. ibid.
96. Dispensatus ad unum beneficium potestne id cum alio simili permutare. p.82.
97. An in resignatione ad permutationem coram Pontifice, facienda sit mentio beneficiorum obtentorum de rigore iuris? ibidem.
98. An matrimonium per verba de presenti inducat ipso iure vacationem beneficii. ibid.
99. Ex matrimonio, quod nullum est vacantne beneficia? pagina 83.
100. An novitius Religiosus debeat vocari ad electionem ratione beneficii competentem. ibid.
101. An crimen læsæ Maiestatis humanæ prius ipso beneficio delinquentem? p.84
102. An homicidium inducat ipso iure Beneficii privationem? ibidem.
103. An periurium inducat ipso iure beneficii privationem. ibid.
102. An capitulum sede vacante habeat potestatem beneficia vniendi. p.85
103. Potestne Vicarius Episcopi beneficia vniere. ibid.
104. Legatus à latere potestne beneficia provincie sibi demandata vniere. ibid.
105. Abbates, & alij Prælati iurisdictionem quasi episcopalem habentes, fruunturne beneficia vniendi potestate. p.86
- Cap. 15.* Circa Pensionis impositionem. ibidem.
106. An pensio spiritualis sit beneficium. ibid.
107. An pensio à Pontifice imposita sine causa legitima sit valida. pagina 87.
108. Episcopus in illis casibus quibus ei datum est pensionem imponere, potestne eam imponere in beneficiis, quæ sunt iurispatronatus absque patroni consensu. pagina 88.
109. Validane est Pensio Ecclesiastica data laico. ibidem
110. Sufficitne septem annorum ætas, ut quis Ecclesiastica pensione donari valeat. ibid.
111. An illegitimus sit Clericalis Pensionis capax, absque dispensatione speciali, licet ad Clericatum sit dispensatus. p.89
112. An irregularis sit pensionis accipiendæ capax. ibid
113. An illegitimus dispensatus ad beneficium obtinendum, censeatur, ad pensionem dispensatus ibidem.
114. An dispensatus ab Episcopo ad beneficium absolute possit quamcumque pensionem obtinere. pagina 90.
115. Si temporis successu minuantur centum pro rectore, & mille pro Episcopo, quæ libera debent manere, pensione soluta: teneantne Beneficiarius integram solvere pensionem si tempore reservationis, & gratiæ integra centum pro Rectore, & mille pro Episcopo remanebant? ibidem.
116. Si Beneficiarius qui pensioni consensit, intendit ab onere soluendi Pensionem se excusare, quia non sibi remanent centum libera ipsius competit onus id probandi? ibidem.
117. Cum de beneficiarii consensu pensio

Index Capitulorum,

- pensio imponenda sit Beneficio vacante constituendusne est, Beneficij defensor, qui loco beneficiarij futuri Pensioni consentiat. p. 91
118. Si beneficio resignato Pensionem imponere credens liberum esset, validane est Pensionis impositio? ibidem.
119. Cum de Pensione est facienda mentio, debetne eius valorem exprimere? p. 92
- Capit. 16. Circa Beneficiarij, & Pensionarij in Pensionis materia obligationem. ibid.
120. Succedens in beneficio grauato Pensione teneturne soluere Pensionem decursam antecessoris tempore solutam. ibid.
121. Si Beneficiarius nullos fructus, vel diminutos collegit casu aliquo fortuito belli, inundationis, vel sterilitatis: potestne Pensionem imminuere, vel non soluere. p. 93
122. Ab Antonio Beneficiario anticipatis solutionibus pensionem trium sequentium annorum recepit, & pensionem in Petrum transiit ex potestate Pontificia, quam habes transferendi: Petrusne potest, ab Antonio Beneficiario pensionis solutionem exigere. ibid.
123. An pensionarius agere possit hypothecaria actione siue aduersus Beneficiarium siue aduersus hæredem: id est, aduersus quemcumque beneficij grauati possessorem? ibidem.
124. An pœnas, quæ beneficiario non soluenti pensionem præfixo tempore imponuntur, incurrat eo ipso quo pensionem non soluit? pagina 94.
125. Declaratio pensionarij circa excommunicationem à Beneficiario incurrendam potestne fieri, quin executione reali, vel personali prius compellatur Beneficiarius soluere. ibidem.
126. Excusaturne Beneficiarius non soluens Pensionem ab excommunicatione incurrenda alijsque pœnis, si cedat bonis, assignata sibi congrua sustentatione iuxta textum in Cap. Odoardus. ibid.
127. An possit pensionarius de fructibus perceptis libere testari. pagina 95.

- Capit. 17. Circa translationem ac extinctionem pensionis. p. 96
128. An Pensio transata eadem sit in translatario, ac erat in transferente. ibidem.
129. An Filius illegitimus capax sit, ut in eum patris Pensio transferatur? ibidem.
130. Data est Antonio facultas vno anno retinendi Pensionem post matrimonium contractum, sed antequam annus elaberetur suscepit Officium militis Lauretani, cui conceditur facultas Pensionem retinendi: poteritne Pensionem retinere, sicut si matrimonium non contraxisset. ibid.

LIBER LVI.

Simonia.

SECTIO I.

De Simonia Receptiores sine lite Sententia. pagina 98.

- Capit. 1. **VID**, ac quodplex Simonia. p. 98.
- Cap. 2. De triplici Simoniaco pretio. p. 99
- Cap. 3. De Simoniæ Materia quæ est rei spiritualis. ibid.
- Cap. 4. De Simoniæ materia, rerum scilicet, quæ spiritualibus sunt annexæ. p. 101
- Cap. 5. Sex Titulos à Simoniæ labe excusantes annuero. p. 102
- Cap. 6. Contra Simoniacos pœnas latas recensio. ibid.
- Capit. 7. De obligatione restituendi ea, quæ Simoniace accipiuntur. p. 103.

SECTIO

& Dubiorum.

SECTIO II.

De Simonia Dubia. p. 104.

- Cap. 8.** **C**irca Simonie constitutio-
nem, seu essentiam. ibi-
dem.
- Dub. 1.** An Simonia sit crimen contra
iustitiam. ibid.
- 2.** Si constituat ex bonis propriis quis
alicui ordinando titulum, seu patri-
monium, recipiatque ab illo pro-
missionem de nihil postulando ad
sustentationem, committitne simo-
niam. ibid.
- 3.** Si spirituale principaliter detur ob
munera, & obsequia temporalia,
propter spirituale consequendum
impertiantur: Sufficitne ad con-
tractum simonie constituendum.
p. 105.
- 4.** An sit aliqua donatio gratuita, vel
onerosa temporalis pro spirituali
iure Ecclesiastico prohibita sub si-
monie specie. ibid.
- 5.** An gratuita donatio temporalis pro
spirituali prohibita sit vt simoniaca
in decreto Tridentini *sef. 24. c. 18.*
p. 106.
- 6.** Committitne, simonia si quis pro-
mittens dare spirituale pro tempo-
rali non habeat implendi intentio-
nem. ibid.
- 7.** An in casu urgentis, vel extreme
necessitatis possit pretium pro Sa-
cramenti administratione offerri.
ibidem.
- 10.** In casu utilitatis potius quam ne-
cessitatis, potestne quis sine simonie
piaculo pretium offerre pro Sa-
cramenti administratione, licet expri-
mar, se pecuniam in sacramento
commutationem non tribuere. ibi-
dem.
- 11.** An sit simonia, vendere Sacramen-
talia permanentia nempe Calicem
consecratum, Corporale, Capellam,
Ecclesiam. p. 108.
- 12.** An possit sine simonie labe pro Ec-
clesiastica sepultura pretium recipi.
ibidem.
- 13.** An pro cuiusvis virtutis exercitio
Clerici obligati committant simo-
niam, si stipendium non debitum
exigant. p. 109.
- 14.** An simonia sit exigere pecuniam
ab ingredientibus Religionem pro
ingresso, etiamsi ad sustentatio-
nem eorum exigatur? ibi-
dem.
- 15.** An pro officio docendi Theolo-
giam pretium dare, vel recipere sit
simonia. ibid.
- 16.** An simonia pro casuum conscien-
tie responsione, pr etiam accipere.
p. 110.
- 17.** An pro labore operibus spirituali-
bus iniuncto, & ab illis in-
separabili, possit sine simonie labe
pretium recipi. ibidem.
- 18.** An simonie perpetret crimen, qui
accepto pretio omittit denunciare
peccatum, si ad id ex officio obli-
getur. p. 111.
- 19.** An beneficium ecclesiasticum in-
uendibile esse procedat ex iure di-
uino. p. 112.
- 20.** An pensio possit sine simonia pro-
pria autoritate redimi. ibid.
- 21.** An ius patronatus inuendibile sit ex
iure diuino. ibid.
- 22.** An ad permutationem Beneficio-
rum sine simonie piaculo facien-
dam sufficiat approbatio Prælati
inferioris, si non habeat ad id præ-
scriptam consuetudinem? pagi-
na 113.
- 23.** An ex Ordinarij consensu sine si-
monie in permutatione Beneficio-
rum inæqualitas fructuum spiritua-
lium, scilicet, Decimarum, primi-
tiarum, & obligationum per impo-
sitionem pensionis possit compen-
sari. ibid.
- 24.** An resignatio Beneficij sub condi-
tione, seu pacto, manibus epi-
scopi contineat simoniam. pagina
114.
- 25.** An committat simoniam resignans
liberè Beneficium in manibus Or-
dinarij, & ab illo supplicans, vt ali-
cui certę personę conferat, vel
ea intentione id resignans? ibi-
dem.
- 26.** An si quis resignet Beneficium
cum intentione, vt resignatarius
iterum conferat nepoti resignantis;
perpetret simoniam conventiona-
lem. p. 115.
- 27.** Qui

Index Capitum,

27. Qui beneficium resignat, conditione adhibita, ut sibi pensio soluatur, perpetratne simoniae confidentialis piaculum? ibidem.

28. An ob litem componendam in causa beneficii, possit Ordinarius applicare vni beneficium, cum onere soluendi alteri pensio- nem, sine simoniae periculo, & an pensio huiusmodi duret, solum pro vita solventis? pagina 116.

29. An possit quis sine simonia pecunia redimere vexationem casu quo vexatio sit precibus, vel muneribus electori factis, ne illum eligat. ibidem.

30. An quis possit sine simoniae piaculo pecunia allicere electores, ut dignissimum eligant, casu quo in aliquo concursu, aut electione timeat vehementer, indignum, vel minus dignum esse eligendum: p. 117.

31. Si ad beneficii electionem vnus solum appareret idoneus liceretne tibi pretium offerre directe, ut ille eligeretur, si electores vellent in alios inclinare. ibidem.

Caput 10. Circa poenas Simoniacis à iure impostas. p. 118

32. An qui recipit rem spiritualem, nempe ordinem, aut beneficium sub promissione pecuniae soluendae, quam tamen non soluit, incurrat poenas simoniacis praescriptas. ibid.

33. An episcopus possit dispensare cum simoniaco occulto in inhabilitate propter simoniam contracta. ibid.

Ad Deiparam Dominam meam Epilogus. p. 120

LIBER LVII.

Religiosi status Essentia, Ingressio, Egressio, Fuga.

S E C T I O I.

De Religiosi status Essentia, Ingressu, Egressu, Fuga, receptiores sine pugna sententiae. p. 121.

Cap. 1. E Status Religiosi Natura? pagina 121.

Caput 2. De iis, qui possint, vel teneantur, Religionem ingredi. p. 122.

Cap. 3. De Religiosis eicctis, & fugitiuis. p. 123

Cap. 4. De Nouitiis. ibid.

S E C T I O II.

De Religiosi status Natura, Ingressu, Egressu, &c. Dubia. p. 125.

Caput 5. Circa essentiam Religiosi status & votum emissum cum suscipiendi? pagina 125.

Dub. 1. Ad Religionis essentiam requiritur ne ut vota sint absoluta, & perfecta paupertatis, & obedientiae. ibid.

2. An ad Religionis essentiam votum Castitatis debeat necessario esse absolute, & omnimodae Castitatis. ibidem.

3. Votum quis moriendi in Religione emittit: obligaturne, quam primum possit, illud imple? pagina 126.

4. Repulsus absolute à Religione quam quis vovit, si postea ad ingressum

ESCOR
Theol. M.
Tom. VII.
E. IV

& Dubiorum.

- ingressum inuitetur, teneturne ingredi. *ibid.*
5. Teneturne quis cum ad Religionem admitti postulat, manifestare, se voto Religionis esse adstrictum, si credat ea manifestatione esse admitendum. *p. 127*
6. An voto Religionis satisfaciatur qui Religionem inuit, licet sine iusta causa eam deferat. *ibid.*
7. Peccatne venialiter qui sine voto Religionem suscipiens, eam absque causa rationabili deferit. *p. 128*
8. Si quis voto Religionis superaddat votum in illa perseverandi, licetne ei, eam nec ex rationabili causa relinquere, valido, & non valido voto. *ibid.*
9. De facto, quoties totum perseverandi in Religione quis emitte. Obligatorie est, in ea perseverare, tamen si Religio ei incommoda, ac difficili valde appareat. *ibid.*
10. Qui ligatus voto perseverandi, ob causam iustam à Religione exit, vel expellitur, eadem causa cessante, tenetur denuò Religionem inire. *p. 129.*
11. An voto Religionis satisfacias, si in episcopum eligaris. *ibid.*
12. Qui ligatus voto Religionis Episcopatus electionem accepit, unde obligatus est petere à Pontifice renunciandi licentiam, teneturne votum, quo arctatur, ei manifestare, si simpliciter petita non conceditur. *p. 130*
- Capit. 6.* Circa eos qui capaces sunt, & non sunt ingrediendi Religionem. *ibid.*
13. An Pontifex debeat, licentiam impertire Episcopo petenti Præfatum pro Religione commutare, nulla alia causa allegata præter studium religiosæ vitæ. *ibid.*
14. Ut Parochus Religionem ineat, teneturne licentiam à suo Episcopo postulare. *p. 131*
15. An in Tridentino prohibetur puellis habitum Religiosum suscipere ante annos pubertatis. *ibidem.*
16. An valida sit habitus susceptio, & novitiatus initus à coniuge post matrimonium consummatum, licet tunc non ad sit alterius conjugis facultas. *ibid.*
- Escob. & Mend. Theol. Mor. To. VII.*
17. Si ultra biennium, vel triennium quis speret, debitis satisfactorum, & antea absque gravi difficultate, potestne Religionem ingredi. *p. 132*
18. Nepos impeditur à Religionis ingressu ob extremam aui necessitatem in sæculo succurrendum. *ibid.*
19. An innodentur excommunicatio, ne impediens ingressu foeminarum ad regularem probationem, *p. 133.*
20. Circa novitiatum Religionis. *ibid.*
20. Episcopus domicilij novitiorum, à quo ipsi possunt ordinibus initiari estne Episcopus loci illius, in quo Monasterium residet. *ibid.*
21. Annus probationis, estne ad professionis validitatem necessarius. *p. 134.*
22. Coniux, qui ante matrimonium consummatum ad Religionem transit potestne anno probationis non exacto, professionem emitte. *ibid.*
23. Vnius ordinis professi ad alium transeuntes possuntne omisso probationis anno profiteri. *ibid.*
24. Moniales ordinis D. dominici, possunt in mortis articulo professionem ex privilegio emitte: at Monasterium potestne, in bonis sic professæ in præiudicio venientium ab interfecto succedere. *p. 135*
25. Cum probationis annus integer esse debeat ad huiusmodi integritatem requiriturne necessario, ut de momento ad momentum computatio fiat. *ibid.*
26. Ex privilegio Pij II. Religioni Minorum, & reliquis cum ea communicantibus ordinibus concessis, potestne ex duplici parte interpolata compleri. *p. 136*
27. Si novitius laboraret amentia, quæ per mensis duraret spatium, deberetne anno probationis suppleri id tempus. *ibid.*
28. Novitiatus continuatio debetne esse usque ad professionem. *p. 137*
29. An probatio novitij possit ante annum decimum quintum inchoari. *ibid.*
30. An necessarium sit novitij probatio in Monasterio fiat. *pag. 138.*
31. Si extra Monasterium novitiatus i vagetur

Index Capitum,

- vagetur sine licentia superioris habitu dimisso, licet non adsit animus à Religione egrediendi: eo ipso eius probatio cessatne. *ibid.*
32. An nouitatus possit existere absque habitu nouitiorum gestatione. *ibidem.*
33. Dispositio bonorum via testamenti à nouitio facta validane est in Religione succedendi capaci. pag. 139.
34. Constitutio Tridentini irritantis omnem renunciationem, & obligationem circa bona propria à Religioso factam, nisi intra duos menses professioni proximis, & de licentia Ordinarij fiat, locumne habet in testamentis. *ibidem.*
35. Donatio inter viuos sub conditione, si professus donans fuerit, validane est, non seruata Tridentini forma. p. 140
36. Nouitius, qui ante ingressum Religionis sua bona renunciat, debetne leges communes regni in ea dispositione seruare. *ibid.*
37. Quando nouitius de testamento non condito, nec renunciatione facta: succedat in illius bonis Monasterium, seclufis hæredibus ab intestato. p. 141
38. Renunciatio, obligatio, seu donatio interdicta à Tridentino, comprehendit eos, qui ante Religionis ingressum, eo intuitu de bonis suis disponunt. *ibid.*
39. Decretum Tridentini annullans solummodo nouitiorum renunciationem extenditurne tantum, ad nouitios sexdecim annis minores. *ibid.*
40. Ex bonis nouitij potestne mutuum dari monasterio, præstita sufficienti cautione de reddito, si Religionem deserat. p. 142
41. Si quis ex Pontificis dispensatione ante decimum sextum annum, & ante annum probationis expletum professionem emitteret estne dispensatus, ut bimestri proximo professioni renunciationem faciat. *ibid.*
42. Facta legitima hac renunciatione bonorum nouitij in fauorem Monasterij possuntne ea bona Monasterio tradi ante professionem, monasteriumque recipere. p. 143
43. Ut renunciatio hæreditatis patris viuientis in alicuius extranei fauorem facta à nouitio habeat effectum debetne Monasterium cedere, præter supradictam solennitatem. *ibid.*
- Cap. 8. Circa Religiosi Viri Clausuram. p. 144
44. Religiosus debetne in depositione habitus alium accipere, ut censetur verè ac propriè habitum dimittere. p. 144
45. Si quis habitu propriæ Religionis retento, secularem exterius induat inciditne in excommunicationem. *ibid.*
46. An à Monasterio egressus Religiosis interdicitur naturali iure. pag. 145.
47. An sceminis fundatricibus Monasterij virorum interdictum sit ingre-
di, & an Religiosi possint admittere. *ibidem.*
- Cap. 9. Circa Monialium clausuram. *ibid.*
48. An Episcopi possint, Monasteriis exemptis ab eius iurisdictione subiectisque prælatis Regularibus clausuram Monialibus indicere, & indictam instare, an obseruetur. *ibidem.*
49. An Episcopo competat approbatio causæ, ut Monialis Monasterij exempti claustro egrediatur. pag. 146.
50. Ob causas similes illis, quæ à Pontifice assignantur, ut Moniali licentia egressus impertiantur, potestne ei licentia concedi. p. 147
51. Ob morbum lethalem quidem moniali si in Monasterio persistat, reliquis autem Monialibus non contagiosum, potestne egrediendi licentia concedi. *ibidem.*
52. Poenæ scriptæ Monialibus claustram violentibus, afficiuntur monialem legitimo titulo egressam è conuentu, sed inique extra claustra commorantem. p. 148
53. excommunicatio hæc, & officiorum, dignitatum, ac administrationum priuatio efficitne, Episcopum comitantem Monialem, vel inique probantem egressum? *ibidem.*
54. monialis, quæ ex vno Monasterio

ELSCOB

Theol. M.

Tom. VII.

EL IV

& Dubiorum.

- rio in aliud remeat, si in via acci-
dat, ut ad locum accedat, in quo
aliud Monasterium ex quocumque
ordine existat: potestne inibi hofpi-
tio recipi. p. 149
55. An Prælatus conuentus possit vices
suar Abbatisse committere, vel
confessario, ut ipsi ingrediendi in
Monasterium aliis licentiam ex-
pediant. ibid.
56. Licentia exhibenda à superiore
in scriptis, ut quis monialium clau-
stra ingrediatur, proceditne in ca-
sibus frequenter occurrentibus, &
à iure concessis. p. 150
57. Si casu, quo à superiore expectari
licentia nequeat, ut quis necessa-
rius ingrediatur claustra, nec li-
centia, aut arbitrium Abbatisse
commisum sit: huius consensus
estne expostulandus. ibid.
58. An legitima sit ingrediendi clau-
stra Monialium causa exhortatio
facienda, suscipiendaque in ele-
ctione. p. 151
59. An famulæ possint admitti pro pri-
uato monialis ministerio directè.
ibidem,
60. Frequens accessus ad colloquen-
dam Monialem prohibitus, indu-
citurne, duobus solum actibus. p.
152.
61. Sub accessu prohibito comprehen-
diturne literarum immissio. ibid.
62. Si Religiosi illi, quibus præcipit
Gregorius sui ordinis Monialibus
non scribere, vel Romani ciues
contra Vicarij Pontificis decre-
tum epistolam ad Monialem im-
mittunt, quæ tamen ad eius ma-
nus non peruenit: Hi inciduntne,
in pœnas eis decretis præscriptas,
p. 153.
63. Accessus ad Monialium Conuen-
tus, ut quis cum eis colloquatur
estne per se sub his pœnis prohibi-
tus, seclusis extrinsecis circumstan-
tiis. ibid.
64. Circa actus iudiciales Religiosis
interdictos. p. 154
64. Religiosus, qui in Cathedrali Ec-
clesia dignitatem non habet po-
testne eic index conseruator. ibi-
dem.
65. Quando Religiosus propriam cau-
sam defendit, si peculium non
habeat, expensæ suntne à Mo-
nasterio exhibendæ, ibid.
66. Licitumne est, Religiosis in
vna, vel altera causa aduocare,
vel procurare in iudicio. pagina
155.
67. Si Religiosus constituatur simplex
nuncius, ad constituendum Pro-
curatorem: indigetne ad hoc
superioris licentia. ibid.
68. An Religiosus possit permittere
se instrumentalem testem scribi
in aliquo instrumento, nisi habita-
prius à superiore facultate. pagina
156.
69. Officium iudicis à Religioso sus-
ceptum ab ipsoque exercitum abs-
que Prælati sui licentia, nullum est.
ibid.
70. An Aduocati, & Procuratoris
munus exerceat valide Religio-
sus sine Prælati facultate. ibi-
dem.
71. An nullum sit officium Tabellio-
nis à Religioso sine licentia superio-
ris exercitum. p. 157
72. Religiosi testimonium præstitum
in iudicio sine superioris licentia,
estne validum. ibid.
- Cap. 11. Circa actiones extraiudiciales
Religiosis specialiter, interdictas.
ibidem.
73. Validane est acceptatio, & execu-
tio testamenti à Religioso, sine su-
perioris licentia. ibid.
74. Officium commissarij ad conden-
dum testamentum, ad eligendos
executores, nominandas personas,
quibus legata distribuenda sunt,
præbendumque consilium execu-
toribus, ut iuxta testamentum exe-
quantur: potestne gerere Religio-
sus absque speciali superioris licen-
tia. p. 158
75. Potestne Religiosus ex commis-
sione testatoris executores testa-
menti, seu testamentarios eligere
absque superioris, facultate. ibi-
dem.
76. Nominatio pauperum, quibus Elee-
mosyna in testamento assignata, im-
pertienda sit, fierine potest à Reli-
gioso sine superioris facultate. p. 159
77. Præcipit testator executoribus te-
stamenti, ut Religiosorum consilium
eod in munere sequantur: Habentne
hi executores obligationem id con-
silium à Religiosis petendi. ibid.
- i 2
78. Re-

Index Capitum,

78. Religiosus testamentarius ex superioris facultate factus potestne bona in pauperes distribuenda, sibi applicare. p. 160
79. An Religiosis minoribus sit executio testamenti omnino interdicta etiam ex Prælati facultate, si distributio facienda sit inter Minores ipsos, aut D. Clara Moniales. ibidem.
80. Electio pauperum, quibus pia legata sunt distribuenda, estne Fratribus minoribus interdicta. ibidem.
81. Licitumne est Religiosis, officium medici, vel Chirurgi citra incisionem, vel adustionem exercere. p. 161.
82. An Religiosus delinquat lethaliter una vel altera vice negotiationi prohibita operam exhibendo. ibidem.
83. An negotiatio per interpositam personam sit Religiosis prohibita sub lethali, ideoque ex ea debeatur gabella. p. 162
84. Prælati videns Regularem subditum in obseruatione depositi delinquentem nec corrigens teneturne de deposito. ibid.
85. Excusaturne à mortali Religiosus, qui prohibito ludo ex consuetudine utitur, si non principaliter ob lucrum, sed causa recreationis id agat. p. 163
86. Hæc ludendi prohibitio Clericis, & Religiosis in sacris constitutis facta, extenditurne ad Religiosos laicos, seu conuersos. ibid.
87. An Religiosus possit gradu doctoris, vel Magistri in iure ciuili, vel Medicina insigniri. ibid.
88. An Religiosi sint capaces suscipiendi tutelam legitimam, ex Prælati licentia. p. 164
89. Si superior permittat Religioso subdito sepulturam eligere, eritne licita, ac valida electio. ibidem.
90. Prælati inferiores Regulares possuntne, sibi sepulturam eligere. ibidem.
91. Prælati potestne subditis Religiosis sepulturam eligere. p. 165
- Caput 12. Circa Religiosi fugam, Apostasiam, & expulsionem. ibidem.
92. Apostata estne Religiosus, qui à Religione fugit animo diu extra commorandi. ibid.
93. Censendusne est apostata, qui à propria aufugit Religione, aliam, inualidè quidem, assumens. pagina 166.
94. An Prælati Regulares teneantur, subditum fugitiuum, seu apostatam licet noxius Religioni sit, renouare siue ad reducendum diligentiam adhibere. ibid.
95. Si quis Religiosi alicuius apostate cooperetur absque vlla vi vel fraude, contrahitne obligationem restituendi Religioni omnia damna ex tali fuga prouenientia. pagina 167.
96. Religiosus potestne à Religione expelli. ibid.
97. Licitumne est, Religiosum profectum ex ordine expellere, si ipse expulsionem repugnet, & correctioni consentiat. p. 168
98. Ut quis iuste à Religione expellatur, debetne necessariò semper post trinam monitionem reuocasse. ibid.
99. Tacuisse in professione impedimentum, quo cognito, quis nullatenus in ordinem admittendus esset, estne sufficiens causa, vt professus expellatur. p. 169
100. Religiosus per sententiam definitiuam perpetuò à Religione expulsus, teneturne ad illam redire. ibidem.
101. Ut ab vno ordine eiectus possit in alio recipi, debetne litteras testimoniales Prouincialis vel Generalis deferre, ac si hæc conditio deficiat, estne validus ingressus. p. 170. p. 171
102. Expulsus à Religione eximiturne ad obedientiam voto. ibid.
- C. 13. Circa Religiosi facti Episcopi vel ad Parochialem Ecclesiam promoti, quoad vota obligationem. ibid.
103. Religiosus assumptus ad Episcopatum, teneturne vota obseruare, quæ votis tribus constitutibus Religiosum statim in aliquibus ordinibus solent annexi. ibidem.
104. Si Episcopus Regularis, habitu suæ Religionis dimisso secularis Episcopi

& Dubiorum.

- Episcopi habitum induat, incurrit-
ne excommunicationem. *ibid.*
105. Religiosus in Episcopum assum-
ptus, teneturne Religionis regulas
obseruare. *p. 172*
106. Debitum morale, quod gerit re-
gularis Episcopus seruandi Ordinis
regulas inducitne sub veniali pia-
culo obligationem. *ibid.*
107. An regularis Episcopus possit fe-
ria sexta vel sabbatho, in quo natu-
lis Domini incidit, carnibus vesci,
si ex regulæ præscripto id sit pro-
hibitum. *p. 173*
108. Episcopus Regularis fruiturne
priuilegiis, gratiis, & indulgentiis
sui Ordinis Religioso concessis. *ibi-
dem.*
109. Religiosus ad parochialem Ec-
clesiam promotus, teneturne ad
Regulares obseruantias, & vota ex
præscripto regulæ emissa. *p. 174*
110. Monachus translatus ad Ecce-
siam Regularem, vel secularem ple-
no iure Religioni non subiectam,
exemptusne est, ab obligatione gra-
ui habendi socium sui Ordinis. *ibi-
dem.*
111. Circa transitum Religiosi ex vno
in alium Ordinem. *p. 175*
112. Eo ipso, quo Religio sit perfectior,
estne strictiore seuetior. *ibid.*
113. Moniales possuntne ex laxiori Re-
ligione ad strictiorem transire. *ibi-
dem.*
114. Conuersus, & oblati licitumne
est de Religione laxiori ad strictio-
rem transitum agere. *p. 176*
115. Sufficitne ut quis, ad strictiorem
Religionem transeat, licentiam per
litteras postulare. *ibid.*
116. Defectus trium conditionum,
quas ius præscribit, ut Religiosus ad
strictiorem ordinem transeat, red-
ditae inuolidam in strictiori Ordine
professionem. *p. 177*
117. Prælati monasterij potestne li-
centiam impertire, ut quis ad Re-
ligionem æquè strictam, vel ad
laxiorem transitum agat. *ibid.*
118. Ad transitum ex vno Ordine ad
aliud in æquè, vel minus strictum,
estne necessarius consensus Reli-
giosorum Monasterij. *p. 178*
119. Transitus ex vno gradu ad alium
in eadem Religione potestne fieri
ex Prælati immediati Monasterij
consensus. *ibid.*
- Escob. & Mend. Theol. Mor. To. VII*

119. Assumptus ex ordine Mendi-
cantium ad Episcopatum, Episco-
patus deposito in ordinem non
Mendicantium transfertur: com-
prehenditurne in Gregorij XII.
constitutione. *ibid.*
120. Qui ex ordine mendicanti in non
mendicantem transfertur, si in Ca-
thedrali, vel Collegiata ecclesia
obtinuerit administrationem, Prio-
ratus, aut regimen quodcumque
priuaturne voce ac loco in Capi-
tulo. *p. 179*

LIBER LVIII.

Professio Religiosa.

S E C T I O I.

*De Professione Religiosa, Receptiones
sine lite Sententie.
pag. 180.*

Cap. 1. Vnam, requirantur
ad Professionis Re-
ligiosæ valorem, *p.*
180.

Cap. 2. De iis, ad quæ
Religiosus suæ professionis vi te-
netur. *p. 181*

Cap. 3. De Paupertatis voto. *ibi-
dem.*

Caput 4. De voto Castitatis, *ibi-
dem.*

Cap. 5. De voto Obedientiæ. *pagina
183.*

S E C T I O I I.

*De Professione Religiosa Dubia.
pag. 184.*

Caput 6. Circa Religiosi susce-
ptionem status per
professionem? *pagina
184.*

Dub. 1. Si Professio fiat sub con-
ditione futuri, requiriturne nouus
consensus
i 3

Index Capitulorum,

- consensus, conditione purgata-ibidem.
 2. Professio tacita inducitur ex usu & exercitio actuum professorum ibidem.
 3. Ut actus professorum exercitatio inducat Professionem tacitam: requiritur tridua saltem in eo perseverantia. p. 185
 4. Qui Religionem ingressus in re aliqua gravi accidentali deceptus: potestne expelli, post emissam professionem. ibid.
 5. Validane est, Professio à seruo emissà sine domini consensu. ibidem
 6. Qui sine coniugis licentia professionem emisit, potestne coniuge non petente, Religionem propria auctoritate deferere? p. 186
 7. Episcopus, qui absque Pontificis facultate Religionem ingreditur: emitte professionem validam. p. 187
 8. In necessitate gravi teneturne Religiosus parenti succurrere, etiam si opus sit habitum deferere. ibid.
 9. Generalis, vel Prouincialis Religionis potest potestatem inferiori traditam ad acceptandum professuri traditionem ita restringere, vt eo inconsulto, irrita sit receptio. pagin. 188
 10. Religio potestne compellere Religiosum qui tentauit Professionis nullitatem, nec probauit, vt illam ratificet ibid.
 11. Ad ratificationem Professionis inuálidæ, nouitatus estne repetendus. p. 189
 12. Quinquennium, intra quod licitum est Religioso ex nullitate Professionis reclamare, computaturne à Professionis die. ibidem
 13. Si quis certo dignoscat, suam Professionem esse nullam, nec ratificasse: peccatne lethaliter, habitum dimittens, & fugiens absque sui superioris, & Ordinarij licentia. pagin. 190.
 14. Si sublatum sit impedimentum professionis, & nulla adfuit impotentia intra quinquennium reclamandi, potestne Religioso illi dari in integrum restitutio. ibid.
 15. Ad votorum commutationem quæ fit virtute professionis, opusne est, speciali vouentis voluntate. p. 191
 16. Religiosis illegitimis concediturne posse vlla Beneficia ecclesiastica habere, cum irregularitas ex defectu natalium ob Professionem auferatur. ibid.
 17. Illegitimè natus, & sine dispensatione ordinatus, si Religionem ingrediatur: potestne in susceptis Ordinibus ministrare. p. 192
 18. Irregularitas ex defectu natalium orta tolliturne & non tollitur nouitatus ingressu. ibidem
 19. Ecce minæ illegitimæ excluduntur à Prælatu Monialium. ibid.
- Caput 7. Circa Castitatem, ac Paupertatem Religiosam.* p. 193
20. Differentia voti solemnissimæ à voto simplici, estne necessario in confessione exprimenda? ibidem.
 21. Si Religiosus Iesuita post vota biennij de facto via testamenti, donatione, aut renunciatione de suis bonis, in scio superiore, disponat: an dispositio hæc proculdubio illicita, erit valida? ibid.
 22. Statuto ciuili potestne Monasteriũ, aliàs capax successions, ab ea excludi. p. 194
 23. Religioso professionem emittente, competitne vfusfructus bonorum illius Monasterio. p. 195
 24. Monasterium succeditne in maiori habente clausulam expressam, vel tacitam excludentem Religiosos: si Religiosus eum ante professionem possideat. ibid.
 25. Emphyteusis concessa ea conditione, ne ad ecclesiam, aut personam potentiorē transferatur, transire adhuc ad monasterium succedendi capax. p. 196
 26. Hereditas, & legatum Monacho post professionem delatum, deferreturne ipsi immediate. ibid.
 27. Tridentini tempore interdictum est Religiosis peculium. ibid.
 28. Si Fratres Minores non absolute hæredes instituuntur, sed adiecta clausula, vt hereditas vendatur, & in ipsorum utilitatem pretium cedat, valetne institutio. p. 197
 29. Si quis instituat non minores ipsos, sed eorum ecclesiam, vel sacristiam valetne institutio. p. 198
 30. Quis hæredem, vel legatarium instituit sub obligatione reddendi annis singulis pensionem Minoribus: valetne legatum. ibid.
 31. Professis habentibus descendentes legi-

ELSCOB
Theol. M.
Tom. VII.
F. IV

& Dubiorum.

- legitimos licitum cum sit bona inter eos diuidere, talis diuisio habetne testamenti rationem. p. 199.
32. Pare professio debeturne statim filiis legitima, licet professus adsit in Ordine successionis capaci. ibid.
33. Religiosus contrahens sine facultate superioris obligaturne naturaliter, licet non ciuilitur obligetur. p. 200
34. In contractibus temporalia respicientibus contrahens cum religioso obligaturne esse stare contractui, expectareque superioris consensum. ibid.
35. Religiosus teneturne soluere mutuum male consumptum. ibidem.
36. Cum Religiosus ex vno Ordine in alium tranſit, secundus ordo hereditatem, quæ delata fuit religioso illi eo tempore, quo in primo morabatur, & prima religio non adiit, potestne adire. p. 201
37. Bona delata priori religioni in consequentiam personæ, religiosus translatus in aliam, potestne in eam deferre. ibid.
38. Bona quæ ex liberali donatione quis detulit religioni priori, translatus in alium secumne transfert ordinem. p. 202
39. Religiosus absolute, seu in perpetuum è religione expulsus sibi non acquirens, bona potestne tamen administrare. ibid.
40. Religiosus expulsus habetne ita liberam administrationem bonorum vt valeat ea expendere etiam in vanos, vel illicitos vsus: validaque sit distributio, sicuti à Clerico seculari facta. p. 203
41. Grauis, vel levis materia in voto paupertatis desumiturne absolute ex proportionem ad leuem, vel grauem furti materiam. ibid.
42. An delinquere possit religiosus aduersus iustitiam, quin peccet aduersus votum paupertatis. pagina 204.
43. Violaturne paupertatis votum, si Religiosus res vsu non consumptibiles palam habeat: ita tamen cū aliis rebus ex superioris licentia possessis immixta, vt vix superior distinguere possit, vel inuenire? ibidem.
44. Vt Religiosus à transgressionem voti paupertatis excusetur, necessario debet, licentiam à superiore abſque iniustitia habere. pag. 205
45. Vt Religiosus votum paupertatis non transgrediatur, sufficitne præsumpta superioris licentia. ibidem.
46. Sufficitne probabilis cognitio voluntatis superioris futuræ circa licentiam impertiendam, vt præsumptio illius liberet Religiosum à piaculo proprietatis. p. 206
- Cap. 8. Circa Regularem Obedientiam ibidem.
47. Episcopus habetne potestatem compellendi Religiosos non exemptos ex vi voti obedientiæ ab eis emissi, ad obseruantiam regularem. ibid.
48. Estne in peccato lethali Religiosus ex consuetudine violans regulas sub mortali non obligantes. p. 207
49. Prælatus Regularis potestne subditis præscribere expeditionem ad Indos, vel hæreticos, aliove infideles, eorum conuersioni daturis operam. p. 208.
50. Religiosus ex vi Professionis factæ ante regulæ reformationem teneturne eam reformatam obseruare? ibid.
51. Abbatissa, vel Priorissa potestne, in virtute sanctæ Obedientiæ suis Monialibus præcipere. pagina 209.
52. Religiosi ob delicta ad perpetuum carcerem vel ad trirèmes damnati possuntne aufugere. ibid.
53. Casu quo fas sit Religioso ex sententia inferioris Prælati ad superiorem appellationem interponere: potestne (si occasio non suppetit appellandi) ad superiorem licentia ab inferiori non petita, iter arripere? p. 210

Index Capitulorum,

Episcopum assumatur. pagina 217.

LIBER LIX.

Religio Societatis IESU.

SECTIO I.

De Societatis Iesu Religione, eiusque obligationibus, receptiores sine lite Sententia. p. 211.

Caput 1. E iis, qui ab ingressu in Societatem ob substantialia, & accidentaria praescripta in constitutione impedimenta excluduntur. *ibid.*

Caput 2. De Societatis Iesu Novitiatu. p. 212.

Caput 3. De dispositione bonorum, renunciatione eorum à Societatis Novitio faciendae. pagina 213.

Caput 4. de obligatione ingrediendi Societatem tribus substantialibus votis annexa. p. 214.

Caput 5. De obligatione specialis curae in puerorum eruditione Professis, ac Coadiutoribus formatis annexa *ibid.*

Caput 6. De quarto Professorum voto circa specialem summo Pontifici obedientiam. *ibid.*

Caput 7. De obligatione Professum quatuor aut trium votorum circa paupertatem non relaxandam. pagina 215.

Caput 8. De Voto simplici non ambiendi Praelationem intra Societatem. p. 216.

Caput 9. De voto nullam praelationem aut dignitatem extra Societatem procurandi, acceptandive illam, quin à summo Praefule obligentur. *ibid.*

Caput 10. De voto ambiendes Praelationem manifestandi. *ibidem.*

Caput 11. De voto audiendi Praepositi Generalis consilium, idque exequendi, si Professus in

Caput 12. De Dimissione à Societate. *ibidem.*

Caput 13. De transitu à Societate in alium Ordinem. *ibid.*

Caput 14. De capacitate Societatis eiusque Religiosorum ad hereditariam successionem ex testamento, & ab intestato, & ad quodlibet legatum. p. 220.

Caput 15. De prohibitionem, quam Iesuiter habent recipiendi pro Missis concionibus, aliique ministeriis stipendia. *ibid.*

Caput 16. De Iesuitarum ratificatione Professionis, reclamatione, ad mutationem habitus. p. 221.

Caput 17. De promotione Iesuitarum ad Doctoris, vel Magistri gradus. p. 222.

SECTIO II.

De Religione Societatis Iesu eiusque obligationibus Dubia. p. 223.

Caput 18. **C**irca eos, qui ab ingressu Societatis specialiter excluduntur. p. 223.

Dubium 1. Vt abnegatio fidei à Societatis excludat ingressu, debetne esse publica. *ibid.*

2. Quis per sententiam declaratus fuit haeresis suspectus, cum tamen verè in errores non inciderit: Estne à Societatis exclusus ingressu. *ibidem.*

3. Casuale homicidium sufficitne, ut quis à Societatis excludatur ingressu. p. 224.

4. Constitutio prohibens homicidium Societatis ingressum, intelligenda ne solum est, de homicidio publico *ibid.*

5. Receptus est, quis in societate in quatuordecim annorum completorum ætate antequam quindecim expleret valetne receptio. pagina 225.

6. Si quis aliquo ex impedimentis secundariis à regula praescriptis illigatus, in Societate recipiatur ab

& Dubiorum.

- ab eo, qui potestatem habet in eis dispensandi, validane est, receptio, si malitiose opertum fuerit ibid.
- Caput 19.* Circa Societatis Iesu Novitiatum. pag. 226
7. Si Prouincialis ex consensu novitij ante biennium probationis expletum, cum ad vota simplicia scholasticorum admittat, eritne valida admissio. ibid.
8. Novitij Societatis possuntne testamentum concedere valide. ibidem.
9. Renunciatio facta iuxta Societatis constitutiones ab eius novitiis, vel ab eis, qui vota biennij emiserunt estne absoluta, & independens à professione, seu votorum emissionem, ita eis dimissis à Societate nulla sint bona restituenda. p. 227.
20. Si novitius Societatis in consanguineos, vel extraneos non egentes, aliave opera profana renunciationem faciat, eritne iuxta Tridentini decretum valida renunciatio. ibid.
21. Novitius societatis, vel sui biennij vota gessit, hereditati paternæ renunciavit in fauorem societatis, & viuentis patris professionem vel vota coadiutoris formati emisit: postmodum vero: superstiti filio, pater obiit: Societas, potestne in huius hereditatem succedere. p. 228.
- Caput 20.* Circa professorum, ac coadiutorum formatorum spiritualium obligationes. ibid.
22. An peccabit qui contra votum quartum (scilicet ingrediendi Societatem) si ob repugnantiam, quam habet, in suscipiendo coadiutoris formati gradu, superior mutet, vel suspendat absolutam illum obligandi voluntatem. ibidem.
23. Post receptum gradum coadiutoris spiritualis formati potestne quis, ex voto illo quarto simplici obligari, ad gradum professi recipiendum. p. 229
- Quest. inc.* An quartum votum quod à professis nostris emittitur circa missiones pontifici, sit superfluum, inutile, & non solemne. ibid.
24. Votum simplex primum, quod professi emittunt de non relaxanda paupertate, obligatne, cum Pontifex proprio motu relaxationem eius facit absolute, & independentem à Religionis. pagina 231.
25. Cessatne, obligatio voti de paupertate non relaxanda, si Pontifex concedat relaxationem paupertatis non absolute, sed dependentem à Religionis acceptione. p. 232.
26. An contra votum non ambiendi Prælationem, Professor Societatis peccet, si aliquam actionem exerceat externam (remore quidem) ad dignitatem obtinendam, eo animo & intentione. ibid.
27. EX voto, quod Professor Societatis emittunt, manifestandi ambientes prælaturam, vel dignitatem teneturne denunciare eos iudicialiter, cum renunciatio iudicialis fieri potest. p. 233
28. Professor Societatis teneturne ex huius voti vi denunciare, non solum Professos ambientes dignitatem, vel prælaturam, sed etiam scholares, ac coadiutores formatos. ibidem.
29. Professor ex voto denunciandi ambientes, delictum emendatum tam quoad culpam, quam quoad eius effectum teneturne denunciare. ibidem.
30. Gratia petendi consilij delectum ambitionis cuidam Societatis professi est reuelatum. Teneturne ex voto illo, superior i denunciare delinquentem? pagina 234.
- Caput 12.* Circa dimissionem à Societate, & ad alium Ordinem translationem. ibid.
31. Religio si Societatis non professi possunt nulla intercedente causa à religione expelli. ibid.
32. Quis iniquis mediis dimissionem extorsit & obligatus ad Religionem redire, Prouinciali veritatem manifestans, ut iterum admittatur, repulsam patitur, manetne liber à votis. p. 235
33. Præpositus generalis potestne facultatem concedere ad strictiorem ordinem transcundi eum, qui

Index Capitum ;

qui casus expulsiōe dignas non
commisit, sed à Societate digne, ac
iuste retinetur. ibid.

Caput 22. Circa capacitatem Iesuitarum hereditariae possessionis, & mysteriorum sine stipendio exercitamentum. p. 236

34. Si aliquid stabile domui professae relinquatur quod quidem debet quam primum venditum opportunitas ad id expectatur, potestne locari, aut conducì, redditusque in professorum conuerti utilitatem. ibidem.

35. Quis testamentum condens, grauat heredem, ut singulis annis domui professae certam tribuat pensionem pro sustentatione Religiosorum, vel pro fabrica, vel pro sacristiae ornatu: Valetne legatum. p. 237

36. An ex voto teneantur, sed solum ex regula, Societatis Religiosi nullum stipendium pro nostris ministeriis accipere? ibid.

37. Ille, cui à superiore concessum est, pecunias recipere, peccabitne lethaliter contra votum, si eas in misfarum, vel concionum stipendium recipiat. p. 238

38. Estne contra paupertatis votum, si quis Societatis Antonio obligetur, Sacra peragere ea conditione, ut consanguineo eius stipendium concedat. ibid.

39. Si quis è Societate sacra ob stipendium fecit, & id retinet: teneturne, non lege iustitiae, sed vi voti paupertatis danti illud reddere. ibidem.

40. Qui post biennij vota contraxit (inique quidem) obligationem iustitiae faciendi sacra ex stipendio accepto, debetne. Missas ex Religionis praescripto dicendas iis praeferre. p. 239

Caput 23. Circa professionis inualidae ratificationem, & Religiosi gestationem habitus. ibid.

41. In Societate potestne esse ratificatio professionis, vel incorporationis inualidae. ibid.

42. Religiosi Societatis tam professi, quam non professi, si tenere habitum dimittant, incurruntne, & non incurrunt excommunicationem. ibid.

Ad Deiparam Dominam meam Epilogus. p. 240

LIBER LX

Iudicium Forense.

S E C T I O I.

*De Iudicio forense, Receptores sine lite
Sententia. p. 241*

Cap. 1. E Legitimo iudicio. p. 241
Caput 2. De Iudice. p. 242

Caput 3. De Accusatore. p. 245

Cap. 4. De Teste. ibid.

Cap. 5. De Reo. p. 247

Cap. 6. De Aduocato. p. 248

Caput 7. De referente, Secretario, Notario, ac Procuratore. pagina 249

S E C T I O II.

*De Iudicio Forense Dubia.
pag. 250.*

Caput 8. Circa Iudicis obligationes. p. 250

Dub. 1. Iudex, qui officium petiti sciens alium adesse apriorem, cui munus esset iniungendum, & illud accepit: teneturne ad restitutionem. ibid.

2. Valentne acta Iudicis, qui quando iudicat, excommunicatione etiam toleratus illigatur. ibidem.

3. Iudex excommunicatus toleratus potestne valide alios excommunicare. p. 251

4. An Iudex excommunicatus toleratus peccet lethaliter, si suum munus, quamdiu non obinet absolutionem, exerceat. ibidem.

5. Iudex

ELSCOB

Theol. M.

Tom. VIIA

F. IV

& Dubiorum.

5. Iudex excommunicatus non toleratus teneturne ad restitutionem, si aliquem alias dignum ea poena condemnauit ad soluendum certam pecuniae summam, vel capitali sententia affecit. ibid.
7. Estne valida sententia iudicis existimati, cuius defectus est occultus, si non habeat titulum coloratum, hoc est, si non acceperit potestatem ab illo, qui dare illam poterat, licet ipse propter defectum oculum capax accipiendi eam non esset. p. 252
8. Iudex existimatus licet eius impedimentum occultum sit, & habeat titulum coloratum, peccatne exercendo iurisdictionis actus, si ipsemet iudex suum defectum agnoscat. p. 253
9. An validæ sint, sententiæ, & alij actus iudicis qui inuasit iniuste Principatum. ibid.
10. An ille inuasor peccet ius dicendo, illudque peccatum addat malitiam supra peccatum præcedens usurpationis Principatus? ibidem.
11. An qui petunt ab iniusto inuasore ius, & sententiam in suis causis præcipue criminalibus, delinquant. ibid.
12. An iudex extrahens ab Ecclesia delinquentem eius violator immunitatis, si postea eum puniat iuxta delicti gravitatem, esse infert injuriam restitutioni obnoxiam pro damnis omnibus sequutis. pagina 254.
13. Si aliquis priuatus per vim, vel dolum reum ab Ecclesia extraxit: potestne iudex postea illum licite, ac valide comprehendere, ibidem.
14. Iudex inferior iniuste extrahit reum ab Ecclesia: Princeps superior: qui illum iam inuenit extra Ecclesiam potestne eum capere, & iudicare manente iudice inferiore obligato ad restituenda damna propter injuriam ab ipso commissam. ibid.
15. Licetne iudici, condemnare reum, qui per testes legitime probatur crimen parasse, si iudex certo scit, esse innocentem, pagina 255.
16. Iuxta secundam questionis præcedentis sententiam, quæ probabilissima est, iudex prius, quam iuxta allegata, & probata innocentem condemnet, teneturne Præfecturam vel officium relinquere. ibidem.
17. Iudex supremus, seu Princeps potestne condemnare eum, quem certo scit, deliquisse: licet probetur innocens, vel saltem non probetur esse nocens. p. 256
18. An Princeps quem scit certo, sed occultum crimen grauem admisisse possit sine strepitu iudiciali occidere. ibid.
19. Damnandane est praxis iudicum secularium, qui nulla præcedente infamia ex simplici alicuius delatione, ad specialem inquisitionem contra aliquam personam procedunt. p. 257
20. Infamatus, & conuictus de vno crimine potestne à iudice de aliis occultis interrogari, de quibus infamatus non est. ibid.
21. Conuictus de crimine, potestne à iudice de sociis occultis, qui infamia non laborant interrogari. pag. 258
22. In crimine Sodomie potestne iudex de socijs haud infamatis interrogare. ibid.
23. In crimine quolibet potestne iudex de socio interrogare, si non admoneat prius reum, ne occultum detegat. ibid.
24. Prælati Regularis potestne inquirere specialiter de subdito, cuius infamia non præcedit. pagina 259.
25. Iudex potestne vnquam condemnare, & punire reum sine accusatore. p. 259.
26. Vtrum possit iudex inferior aliquando accusationem non acceptare, & acceptatam rescindere, sed alia via satisfacere, & ad remedium procedere? ibidem.
27. Vtrum possit quis iuridice denunciare peccatum secretum, etiam si valeat illud probare, nisi tale sit, quod redundet in Reipublicæ, vel in alicuius innocentis incommodum? pagina 260.

Index Capitum,

28. An denunciator teneatur antequam iuridicè denunciet, correctionem fraternam præmittere. ibidem.
29. Iudex seu superior potestne à denunciatione paterna ad iudicalem transire. p. 261
30. Prælati quamdiu in foro paterno, & ante processum iudicalem procedit potestne subditum rebellem excommunicare. ibid.
31. An Prælati possint adhuc ut pater excommunicare subditum contumacem, si nulla adsit emendationis spes. p. 262
32. Quando denunciatio iudicialis necessaria non est ad impediendum graue malum publicum, vel priuatum alicuius innocentis: Prælati regulares, cui tanquam patri aliquis delictum subditi denunciavit, potestne validè ei præcipere, ut hoc ipsum iudicialiter denunciaret. ibidem.
33. Iudex inferior potestne imminuere poenam à lege præscriptam, quando reus est vir publicus, & bono communi valde necessarius. ibidem.
34. Quando poena imponenda pro delicto est arbitraria, potestne Iudex poenam capitalem imponere. p. 263
35. Licetne apud Iudices pro delinquentibus intercedere? ibidem.
36. Iudex, qui sine sufficienti causa poenam pecuniariam relaxauit, vel imminuit, teneturne ad restituendum illi, cui poena illa deberet applicari. p. 262
37. Apparitores, qui noctu inueniunt aliquem arma gestante, & illa auferunt redduntque illi, vel pretio accepto, vel gratis, debentne estimationem filco, vel aliis, ad quos pertinet, restituere? ibidem.
38. Iudex in ferenda sententia teneturne opinionem magis probabilem sectari. ibid.
39. Quando est æque probabile ius utriusque partis: Iudex potestne pro illa iudicare, & an debeat, vel litigantes componere, vel rem inter illos diuidere, &c. pagina 265.
40. Iudex, qui sine rationabili causa sententiam profert pro parte probabili, contra probabiliorem, teneturne ei, aduersus quem tulit sententiam restituere. ibid.
41. In causa, quæ vtrinque est dubia, & nemo possidet: Iudex potestne rem indiuiduam, cui voluerit applicare. p. 266.
42. Iudex, qui accepit aliquid à Petro, ne Antonium occideret, quem occidere iniuste volebat teneturne restituere. ibid.
43. Acceptio munerum, quæ non tanquam pretium dantur, sed ad alliciendum animum iudicis in alteram partem, illicita estne ex iure naturali prohibita. pagina 267.
44. Acceptio munerum à iudice quæ ex iure naturæ sit prohibita obligatne ad restitutionem? ibidem.
45. Quando obligant leges iudicem, ad munera male accepta restituenda, intelligendæne sunt de obligatione ante condemnationem, vel declarationem. ibid.
46. Quando non habetur probatio plena, sed tantum præsumptiones, & iudicia vrgentia, potestne iudex mitiori extraordinaria poena reum punire. pagina 268.
47. Quando reus confessus est delictum, verb. grat. homicidium, sed dixit, se id gessisse in sui defensionem, illa confessio sufficientne, ut iudex imponat illi ordinariam homicidij poenam? ibidem.
48. Iudex contra ius aliquid nouit à reo, vel à teste, potestne ex tali notitia reum punire in aliquouentu. p. 269
49. Personæ, quæ ob sexum, ætatem vel corporis fragilitatem, & periculum non possunt, possuntne terri terror propinquo, & leuiter torqueri ad terrorem magis, quam ad dolorem. ibid.
50. Ij, qui ob nobilitatem, vel dignitatem torqueri non possunt ex priuilegio legis, licet non valeant vel leuiter torqueri, possuntne tamen verbis terri. pagina 170.

51. Licetne

& Dubiorum.

51. Licetne iudicium dammare, qui crimen confessus est spe veniæ, & impunitatis sibi à iudice promissæ. *ibid.*
52. Peccatne Iudex, qui informationem sibi traditam ab vno litigante dat alteri parti videndam ob amicitiam. *p. 271.*
53. An famuli Iudicum, vel auditorum delinquant, qui occultè accipiunt, vel transcribunt informationem datam iudici vel auditori, vt eam parti contrariæ tradant pro pecunia. *ibid.*
- Caput 9. Circa Accusatoris, ac Denunciatoris obligationes. ibid.*
54. Hæredes hominis occisi tenentur ne homicidam accusare. *ibidem.*
54. Promisit Antonius sub iuramento Petro delinquenti, eum non accusare, vel denunciare; potestne eum accusare, vel denunciare, non obstante iuramento. *p. 272.*
55. Apparitores, & tabelliones, qui vt habeant occasionem lucrandi, accusant vel denunciant in iudicio peccatum occultum, peccantne grauiter cum obligatione restituendi. *ibid.*
56. Accusator in causa criminali, si accusatio est iusta, potestne ab ea desistere. *ibid.*
57. Clericus ob acceptam iniuriam in causa sanguinis possuntne propriè accusatoris personam gerere. *pag. 273.*
58. Quando Clericus denunciat delictum pœna sanguinis dignum cum protestatione si sequatur sanguinis pœna, ideone ab irregularitate excusatur: quod possit Clericus causam proximi prosequi, sicut suam potest. *ibid.*
59. In delictis, quæ adhuc sunt in fieri vel conseruari contra bonum commune, vel priuatum, teneturne quis, ex vi edictorum denunciare, quando non potest in iudicio probare illud delictum? *pagina 274.*
60. Filius teneturne patrem hæreticum denunciare. *ibid.*
61. Illi, quibus aliquod delictum dictum est petendi consilij, vel remedij causæ excusanturne à denunciando ex vi edicti etiam si delictum in *Escob. & Mend. Theol. Mor. Tom. VII.*
- alicuius damnum non vergat, *pag. 275.*
62. Quando edictum obligans ad manifestandum vel denunciandum delictum, fundatur in præsumptione, & quis scit præsumptionem in eo casu deficere, teneturne denunciare. *ibid.*
63. Prælati in huiusmodi edictis debentne ea limitare, vt denunciatur ij, qui possunt, (v.g. & debent, nolunt tamen restituere. *p. 276.*
- Caput 10. Circa Testium obligationes. ibid.*
64. Si quis tenebatur aliquem proximo inferentem iniuriam accusare, teneor ne me testem in illius auxilium delicti denunciati conscius offerre, ne ob defectum probationis patiatur accusator. *ibid.*
65. Oestne grauis obligatio ex charitate te offerendi in testem, etiam si proximus indigeas testimonio tuo extrema necessitate laboret. *ibidem.*
66. Quando testis negatiuè se habet celando vel non aperiendo veritatem, & ea de causa aliquis iniuste leditur ab aduersario, peccatne contra iustitiam cum onere restituendi. *p. 277.*
67. Quando non imminet graue damnum publicum, vel priuatum obligatne secretum commissum, antecedente iudicis præcepto. *ibidem.*
68. Quando crimen est publicum sed delinquens est occultus, testis debetne eum iudici manifestare ex inquisitione præcedenti. *p. 278.*
69. Habet quis verum ius ad rem, ad hanc autem obtinendam, aliquam circumstantiam falsam probare oporteret: quam testis, quem inducere intendit, putat esse veram: potestne eum ad testificandum inducere. *ibid.*
70. Licetne testi pro testimonio vero ferendo aliquid accipere. *p. 279.*
71. Testis qui per ignorantiam testificatus est bona fide falsum teneor ne ex iustitia, sed solum ex charitate, suum testimonium retractare. *ibidem.*
72. Testis, qui dum testimonium aduersus Petrum dicit, Iudex intellexit de Ioanne, teneturne ex

o iustitia

Index Capitum,

- iustitia (non solum ex charitate) di-
ctum retractare seu declarare se de
Ioanne minimè locutum. *ibid*
Cap. I. Circa Rei obligationes. pagina
280.
73. Ut reus obligetur ad responden-
dum, debetne prius certificari de
probatione contra ipsum, ostensis
ei meritis in processu, vel alio mo-
do *ibid*.
74. Quodlibet mendacium in iudicio
à reo prolatum estne peccatum *ibi-*
dem.
75. Potestne deferri reo saltem iura-
mentum calumnie, non ostensa ei
contra ipsum probatione. *ibid*.
76. Quoties probatio semiplena præ-
cedit, vel iuridice reus interrogatur,
teneturne ipse rogatus, contra se ve-
ritatem fateri. p. 281
77. In iis casibus, in quibus reus tene-
tur veritatem fateri, qui semel illam
rogatus negavit, teneturne postea
etiam non interrogatus, eam con-
fiteri, retractando quod dixerat, si
sit adhuc sub iudicis potestate. *ibi-*
dem.
78. Non obstante delicti negatione,
reus convictus est, & damnatus,
ultimum ducitur in supplicium, in
mortis articulo obligandusne est à
Confessario, crimen suum quod
negaverat, fateri, p. 282
79. Estne peccatum contra iustitiam
occulta crimina accusatoris, & te-
stium detegere, ut reus infirmet il-
lorum testimonium, quando alia
via possit infirmari. *ibid*.
80. Si testis ordinem iuris servavit, &
debito modo contra reum testatus
est veritatem, poterit reus adhuc ad
tollendam ei fidem eius crimina de-
tegere. p. 283
81. Quando crimen, quod opponitur
testi, non sufficit ad reum defen-
dendum, quia alioquin delictum
est sufficienter probatum, adhuc
reus potestne crimen testis dete-
gere, ut eius infirmet testimonium.
ibidem.
82. Per se, & præscindendo à malitia
mendacii, & periurij, estne contra
iustitiam imponi a reo crimen fal-
sum testi, qui falso, vel contra iuris
ordinem adversus eum testificatus
est, ut se possit ab eius calumnia de-
fendere. *ibid*.
83. Quando reus dubitat de sententia
iustitia, potestne licitè appellare. p.
284.
84. Licetne reo appellare, quando
constat iudicem secundum minus,
vel æquè probabilem Doctorum
sententiam iudicasse, ut experiatur,
an iudex superior fortasse contra-
riam sententiam amplectatur, *ibi-*
dem.
85. Licitumne est eos in causis civili-
bus appellare, quando iudex secun-
dum magis probabilem opinionem
sententiam tulit. *ibid*.
86. Reus condemnatus ad poenam pec-
uniariam soluendam, & appellans
ex falsa causa, si admissa appellatio-
ne postea absolvatur, debetne in
conscientia poenam illam pecunia-
riam solvere. p. 285
87. Quando sententia est iusta secun-
dum allegata, & probata, licet in
veritate reus sit innocens, potestne
licitè resistere. *ibid*.
88. Reus timens mortis, vel mutilatio-
nis, vel alius poenæ similis execu-
tionem, potestne à carcere fugere.
p. 286.
89. Reus, qui est in triremibus, potest-
ne oblata occasione inde fugam ac-
cipere. *ibid*.
90. Quando reo licitum est fugere, li-
cetne etiam ei rompere, vel effrin-
gere carcerem, fodere parietem, &
similia. *ibid*.
91. Reus effringens carcerem, tene-
turne damnum ruinæ parietum,
vel rupturam carceris reparare. p.
287.
92. Cum reus ex iuramento præstato
tenetur fugere à carcere, vel redire
si ex custodis licentia exit, estne ei
relaxatio iuramenti concedenda,
quando timet mortis poenam. *ibi-*
dem.
93. Si iniuste quis carceri addicitur, &
poena iniusta timet se afficiendum,
obligatne iuramentum præstatum
de non fugiendo: vel redeundo ad
carcerem. *ibid*.
94. Qui iudicis sententia damnatur ad
manendum in carcere perpetuo
propter delicta, potestne licitè fu-
gere. p. 288
95. Religiosus damnatus iuste ad trire-
mes, potestne ab eis licitè fuge-
re sicut secularis potest. *ibid*.

& Dubiorum.

16. Reo, qui potest licite fugere, possuntne alij, qui iustitiae Ministri non sint, instrumenta ei ad fugam exhibere. p. 289

Caput 12. Circa Aduocati obligationes. ibid.

97. Quin vna causa Aduocatus fuit, potestne in eadem iudex existere, sit, vel non sit iudex ordinarius. ibidem.

98. Aduocatus potestne semper in causa dubia patrocinari. pagina 290.

99. Quando causa vtriusque clientis probabilis est, alterius tamen probabilior, Aduocatus potestne sine distinctione, minus probabilem defendere. ibid.

100. Quando cliens habet bonum ius in causa possessionis, non tamen in proprietate, Aduocatus potestne eum defendere in causa possessionis, interim dum non vertitur causa circa proprietatem. p. 291

Caput 13. Circa Notariorum obligationes. ibid.

101. Notarij peccantne contra sui numeris debitum, tradendo partibus, vel earum solicatoribus, aut Procuratoribus processus originales, vel scripturas originales habentes. ibid.

102. Notarij, qui protocollum impleri non curant delinquantne lethali-ter. p. 292

103. An delinquant grauiter Notarij, vel Secretarij, facientes processus, & causas ad alios iudices, vel Relatores, vel receptores venire ad quos iuxta ordinem Curiae venire non debeant, & ad teneantur ad restitutionem. ibid.

104. Notarius, qui gessit instrumenta falsa in damnum tertij, si constitutus in mortis articulo vnde restituere possit non habeat, nec parti, cui fauit, valet persuadere vt restituat, teneturne schedulam apud Confessarium subscriptam relinquere, in qua scriptura illius falsitatem declaret. p. 293

105. Notarius teneturne restituere, quod accepit vltra pretium à lege noua taxatum, ob instrumenta, quae conficit. ibid.

106. Notarius faciens scienter instrumentum pro contractu usurario, il-

lum explicans obligaturne ad restitutionem, si fiat in eo loco, vbi iudices solent ad soluendas vsuras obligare. p. 294

LIBER LXI.

Tributa.

SECTIO I.

De Tributis Receptiores sine lite Sententiae. p. 295.

Caput 1. Vid sit Tributum, Vestigal. p. 295
Cap. 2. De iis, qui iuste possunt tributa imponere.

ibidem.

Caput 3. De conditionibus requisitis, vt Tributa, seu Vestigalia iuste imponantur. ibid.

Caput 4. De rebus, quibus possunt iuste imponi Tributa. pagina 296.

Caput 5. De soluendi Tributis obligatione. ibid.

Caput 6. De iis, qui sunt à Tributorum solutione immunes. pagina 297.

SECTIO II.

De Tributis Dubia. p. 298.

Cap. 7. **C**irca eos, à quibus Tributa possint, iuste imponi. pag. 298.

Dub. 1. Potestas imponendi Tributa competit ex natura rei solis Principibus supremis. ibid.

2. Ciuitas, vel communitas Principem superiorem habens, potestne aliquando Principis facultate contributiones ad publicas necessitates imponere. ibid.

3. Consuetudine potestne acquiri ius noua Tributa imponendi. pag. 299.

6 1 4 Prin.

Index Capitulorum,

4. Princeps infidelis potestne Tributa imponere à Christianis per eius Regnum transeuntibus soluendi, licet Regnum illud Princeps infidelis à Christiano Rege viurpauerit. ibid.
- Cap 8. Circa conditiones necessarias ad Tributi iustificationem. pagina 300.
5. Princeps, qui sua culpa in pauperem peruenit, quia prodigis elargitionibus, luxu, vel alio abusu consumpsit aerarium, potestne Tributum, ad egestatem subleuandam, imponere. ibid.
6. Estne iustum Tributum, quod ex rebus quæ communiter ad vsum vitæ humanæ emuntur soluendum imponitur, vt ex pane, vino, oleo, carnibus. ibid.
7. Pauperes, qui defraudant tributa imposita in his rebus communibus, quas ad proprium vsum emunt, vel asportant suntne peccati mortalis damnandi, & obligandi ad restitutionem. pagina 301.
8. Gabellarius seu exactor Tributi Regij potestne tuta conscientia illud exigere, quando iniustum præsumitur ob aliquam ex tribus conditionibus non seruata. ibid.
9. Assium (vulgo *assa*) impositum propter ipsius ciuitatis, vel loci utilitatem, in quo imponitur, exigiturne iuste ab exteris illuc confluentibus. ibidem.
10. Procurator, qui ciuitatis nomine adest comitiis, vbi de imponendo tributo agendum est, si certum sit rem esse iniuste concludendam, nec illius suffragium esse profuturum nisi ad odium sibi conciliandum, teneturne adesse, & pro veritate loqui. p. 302
11. Si is, ad quem spectat ius suffragij probabiliter iudicium formet de iustitia tributi, sed probabilius iudicet esse iniustum, potestne licite tributo consentire? ibidem.
12. Iudicandumne est iustum illud tributum, quod imponitur huic Regno, vt Rex alia Regna suæ ditionis defendat. p. 203
- Caput 9. Circa obligationem Tributi soluendi. ibid.
13. Estne obligatio in conscientia soluendi Tributa. ibid.
14. Leges tributorum, suntne de factis quæ exigant tributa dari à subditis ex se ipsis sine alia petitione, & leges petentes tributa suntne ita iustæ vt obligent in conscientia subditos cum onere restituendi, si non obediunt. ibid.
15. Si gabellarius, vel custos simpliciter interrogat de mercibus, quas aliquis adfert vendendas, & minorem esse quantitatem sine iuramento respondet: obligaturne ad restitutionem. p. 304
16. Si postquam cessauit omnino causa tributi iuste exigendi, transit tempus de cuius initio non constat, & semper Tributum solutum fuit: idne sufficit ad Tributi iustitiam. ibidem.
17. Quando Princeps non præstat ea, ad quæ tributum impositum, ac concessum fuit, subditi tenebuntur soluere. p. 305
18. Princeps non præstat ea, ad quæ Tributum concessum fuit, teneturne illud restituere. ibid.
19. Mercator, qui ex venditione debebat gabellam soluere, occultò rem Petro vendidit, ad gabellam defraudandam, Petrus tenetur restituere, eo quod fraudationi fuerit cooperatus. ibid.
20. De iure Hispano emptor (cui lege 32. præcipitur, retinere partem pretij, vt gabellam soluat) si id omittat, tenebiturne restituere. pagina 306.
21. Quando gabella alioquin est iusta, & omnino debetur, excusaturne is, qui ob necessitatem (id est coactus) vendit, à gabella ex venditione debita. ibid.
22. Ex mercibus prohibitis debetne quis gabellam soluere. ibidem.
23. Debeturne gabella ex rebus, quæ non ad negotiationem, sed ad proprium vsum deferuntur, vel emuntur. p. 307
24. Creditor Regis, qui nequit debitum ab eo recuperare, potestne non soluere vt sibi pro debito compenset, si eam gabellam Rex locauit alicui, in cuius præiudicium eiusmodi compensatio videtur. tur

ELSCOR

Theol. M.

Tom. VII.

F. IV.

& Dubiorum.

- tur resutare. *ibid.*
25. Compensatio potestne fieri à Regis creditore, quando debitum contractum fuit à Rege postquam gabella absolute debebatur. *ibidem.*
26. Dubium negatiuum de iustitia Tributi, excusante ab eo soluendo. p. 308.
27. In dubio positio, quando adsunt rationes probabiles pro iustitia, & pro iniustitia Tributi, potestne subditus illud non soluere? *ibidem.*
28. Gabellarius dubitans de Tributi iustitia exigens id peccatne si subditus Regis non sit, nec ad exigendum compellatur. pagina 309.
- Caput 10.* Circa personas à Tributis, & gabellis soluendis exemptas. *ibid.*
29. Potestne Princeps exemptionem à Tributis soluendis vendere. *ibidem.*
30. Quando is, cui Rex vendidit, vel locauit ius Tributi exigendi postea illud alteri vendidisset, vel locasset iste venditor vel locator debetne secundo emptori, vel conductori Tributum soluere, quod alioquin soluere debuisset, si ius ad Tributum id non accepisset à Rege. p. 310.
31. Exemptio à tributo soluendo concessa à Rege alicui, seruandane est à successore, quando concessa est in perpetuum? *ibidem.*
- Caput 11.* Circa res, vel contractus, ex quibus gabella est soluenda. *ibidem.*
32. Debeturne ex permutatione gabella quando quis debebat pecuniā tibi, & postea pro debito triticum (v. gr.) soluit? *ibid.*
33. Debeturne gabella ex emphyteusi, seu locatione ad longum tempus? p. 311.
34. Debeturne gabella ex transactione, quæ fit ad litem terminandam. *ibidem.*
35. Petrus debetne gabellam, si donet omnia sua bona Antonio eo pacto, ut obligetur ad eius debita soluenda, & eum alendum. *ibid.*
36. Quando consanguineus retrahere potest ex *Lege 70. Tauri* rem aliquam alicui venditam eodem pretio: si tempore intermedio prior emptor alteri extraneo vendidit, & hic alteri, à quo postea consanguineus intra debitum tempus retrahit, debeturne gabella ex illis intermediis venditionibus? pagina 312.
37. Quando res dotales dantur marito æstimatae, ex eis debeturne gabella. *ibid.*
38. Quando cohæredes diuidunt inter se hæreditatem, & quia fundus indivisibilis est alter alteri dat pecuniam, debeturne gabella. pagina 313.
39. An in permutatione ex iure Hispano saltem debeat gabella ante traditionem, quando ex permutatione debetur. *ibid.*
40. Venditio inducitne obligationem soluendi gabellam ante traditionem. *ibid.*
41. Debeturne gabella ex venditione, antequam pretium sit solutum, si res tradita sit. *ibid.*
42. Fit venditio cum pacto de retrouendendo seu de redimenda re, reddito pretio intra certum tempus ad arbitrium venditoris, & tunc gabella soluitur: Porro debeturne noua gabella, quando venditor reddito pretio rem suam redimit? pagina 314.
43. Cum rescinditur contractus à minori factus, gabellarius debetne restituere ei gabellam, quam ex venditione soluerat? *ibidem.*
44. Debeturne gabella ex censu vitalitio, quando imponitur, vel si alius possessor alteri vendat? pagina 315.
45. Qui solum debet soluere gabellam ex negotiatione, qualis est Clericus, debetne illam quando aliquid emit ad suum vsum & postea, mutato consilio, illud maiori pretio vendit. *ibid.*
- Caput 12.* Circa locum soluendi Tributi. p. 316.
46. Si res, circa quam fit contractus, & quæ tradenda est, sit in Hispania, & contractus fiat in Gallia, an tributum soluendum sit in Hispania? *ibidem.*

Index Capitum,

47. Quando contractus fit per curatorem, debeturne Tributum vbi Procurator contrahit. ibid.
48. Quando contractus fit per litteras hinc inde datas, debeturne gabella in loco, vbi secundus contrahens, acceptis litteris alterius, consentit. p. 317
49. Contrahentes possuntne ante contractum conventiones facere cum gabellario vt partem gabellæ debitæ remittat, vt inibi contractum efficiant. ibid.
- Caput 13.* Circa alias res, ex quibus Tributum debeat solui. ibidem.
50. Cum res aliqua centum aureis verb. gr. venditur, sed pro venditione facienda venditor decem aureos insumpsit, vt proxeneta, præconi, & aliis solueret: Gabella debetur ex centum aureis integre solui. ibid.
51. Si gabella tota à Venditore soluenda, sit, & emptor assumat in se onus illam soluendi tunc ad Gabellæ solutionem solumne computandum est, quod datur venditori sed etiam ipsa gabella? p. 318
52. Ad gabellam soluendam, computandumne est, quod licitatori datur, pretium mercis augmentis. ibid.
53. Debeturne gabella ex onere, quod ultra pecuniam emptori imponitur. p. 319
54. Qui vendit triticum pretio ex lege taxato, potestne relicere in emptorem ipso consentiente onus soluendi gabellam, quando venditor deberet soluere. ibid.
- Caput 14.* Circa Ecclesiasticarum personarum à Tributis, seu gabellis soluendis immunitatem, p. 320.
55. Immunitas à solutione tributorum prouenitne Ecclesiasticis, etiam à iure diuino completè, ac proximè. p. 320
56. Clerici minorum Ordinum non coniugati Beneficium Ecclesiasticum non habentes suntne à soluendis tributis immunes. ibidem.
57. Clerici minorum Ordinum coniugati, mortua vxore, quam virginem, & vnicam duxere, recuperantne exemptionem à tributis, si habitum, & tonsuram non deferant. p. 321
58. Laicus habens in sua familia vnum, vel plures filios Clericos, vel etiam beneficiarios, potestne extrahere ex gabella partem iuxta id, quod Clerici illi consumunt. ibid.
59. Nouitij Religionum debentne de bonis propriis, quæ retinent gabellas soluere. ibid.
60. Regularium Coloni debentne gabellam soluere. ibid.
61. Emphyteuta secularis habens in emphyteusim rem Ecclesiæ liberne est à gabellæ solutione. pagina 322.
62. Ecclesiasticus debetur ex bonis patrimonialibus gabellam soluere. ibid.
63. Quando bona ad Ecclesiasticam personam venient habebant onus, vel tributum annexum, quod Clericus soluere proculdubio debebat, & non soluit: potestne ad soluendum id à iudice seculari cogi. ibid.
64. Potestne lege imponi obligatio realis omnibus fundis, vt etiam si ad Ecclesiam deueniant, tributum soluat Ecclesia. p. 323
65. Equites Ordinum Militarium participantne hanc à gabellis soluendis exemptionem, ex iure communi. ibid.
66. Imponentes vel exigentes gabellas à personis Ecclesiasticis, incurruntne excommunicationem latam in clausula 5. Bullæ Cœnæ. ibidem.
67. Vt Clericus negotiator immunitatem à gabella soluenda amittat, requiriturne trina monitio. pagina 324.
68. Potestne ab Ecclesiasticis exigi gabella pro communibus necessitatibus, vel commoditatibus, etiam consequenter Clericorum in commo- dum redundantibus. p. 325
69. Vt Clerici ad communes necessitates vel utilitates contribuunt, requiriturne, quod ad id laicorum bona non sufficiant. ibid.
70. Vt verba Conciliorum illa. *Quod laicorum bona non sufficiant, veritetur*

ELSCOB
Theol. M.
Tom. VII.
F. IV

& Dubiorum.

- hientur sufficiente facultates communes ciuitatis non sufficere, licet priuatorum. sufficerent facultates. ibidem.
71. Quando petitur iudicium episcopi & Clerici, vt Ecclesiastici gabellas ad necessitates communes soluant, nomine Cleri, intelligiturne solum Capitulum Ecclesiæ. p. 326
72. Cum iam nunc ad hoc, vt in his communibus necessitatibus Clerici tributa soluant præter Episcopi ac Cleri consensum Pontificis summi consensus requiratur, validusne est consensus Cleri. Pontifice inconsulto, ad hunc effectum. ibid.
73. Vt Clerici tributū, soluant ad ea que immediatē concernunt bona eorum & non solum consequenter, requirunturne eēdem conditiones, ac requiri dixi ad contributionem in communi vilitate, seu necessitate. ibid.
74. In iis casibus, in quibus Clerici possunt, vel debent contribuere. si recludentur, possuntne à laicali cogi potestate. p. 327
75. Quando Clericus ex negotiatione debet Tributum, vel ob negotiationem (post monitionem trinam) continuatam perdit exemptionem à Tributis, bona illius possuntne à iudice seculari capi, quæ ad solutionem debiti tributi sufficiant pag. 328.
76. Si mercatores laici in ipso ciuitatis ingressu aliquod Tributum soluant ex mercibus, quas vendendas afferunt, estne indirectē contra Ecclesiasticam immunitatem? ibid.
77. Si gabella exigenda sit à venditore, vel emptore laico, estne contra immunitatem Ecclesiasticorum, si hæc gabella ab eo exigatur, quando vendit etiam Clerico, vel ab illo emit. p. 329
78. Si animo seu intentione grauandi Ecclesiasticos statuta circa Tributa fiant læditurne eorum immunitas cum obligatione restituendi. ibid.
79. Estne contra Ecclesiasticam immunitatem, quando lege communi adgetur aliquantulum pretium carniū (v.g.) vini, & olei, ita vt illud augmentum non maneat penes venditorem, sed ad aliquam

necessitatem, vel vtilitatem publicam applicetur. p. 330

80. In prædictis casibus excusanturne imponentes illas gabellas generaliter, quando protestantur se in anni fine reddituros Clericis quod per modum gabellæ soluerunt. ibidem.

81. Quando non ex fine exigendi à Clerico indirectē, nec hoc intuitu gabella imponitur, estne contra immunitatem Ecclesiasticam exigere gabellam à venditore laico, etiam quando Clerico vendit. ibidem.

LIBER LXII.

De Personis Ecclesiasticis Religiosis, ac Sæcularibus, Receptiores Doctorum communis sententia.

PARS PRIMA.

Ecclesiastica Persona. p. 332.

Caput 1. E Clericis in communi? ibidem.

Caput 2. De Summo Præsule. p. 334

Caput 3. De Archiepisco. ibidem.

Caput 4. De Episcopo. p. 335

Caput 5. De Cardinali. p. 336

Caput 6. De Canonico. ibid.

Caput 7. De Capitulo. p. 337

Caput 8. De Parocho. p. 338

PARS

Index Capitem, & Dubiorum.

PARS SECUNDA.

Religiosa Persona.

PARS TERTIA.

Persona secularis.

SECTIO VNICA.

De Personis Religiosis, Receptiones sine pugna Sententia.
pag. 339.

- Caput 1. E Prælati Regu-
lari ? pagina
339.
Caput 2. De Ab-
bate. p. 340
Caput 3. De Abbatissa. pagina
341.
Caput 4. De Monialium Clausura.
ibid.

SECTIO VNICA.

De Personis Secularibus, Receptiones sine pugna Sententia. p. 344.

- C. 1. E Principibus supremis, p.
344.
C. 2. De Communitatibus seu
Vniuersitate, Collegio. ibid.
C. 3. De Vrbium Regimine. p. 345
C. 4. De quibusdam Reipublicæ Mini-
stris. p. 346
C. 5. De Medicina. ibid.
C. 6. De Militia. p. 347
C. 7. De Agricultura. ibid.
C. 8. De Mercatura. p. 348.
C. 9. De Artificio. ibid.
Ad Deiparam Dominam nam Epilo-
gus. p. 350

R.P.